ANUL X No. 2876 — Ediţia de seară — SAMBATA 5 IULIE 1897

Abonamente

Incep la 1 şi 15 ale fie-căreī lunī şi se plătesc inainte:

Un an in ţară 20 leī; in străinătate 50 leī
Şease lunī 15 „ „ „ 25 „
Treī lunī 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banī

In străinătate 15 banī

Adevĕrul

Să te fereştī Romîne de cuiū strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurī

Se primesc direct la Administraţia ziaruluī

Linia pagina IV-a . . . . leī 0.50 banī
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „

La un mare numărde liniī se face reducţiī din tarif

Numărul 10 banī

Un număr vechiū 20 banī

Redacţia — PASAGIUL BĂNCEĪ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

Administraţia — PASAGIUL BĂNCEĪ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Şase paginī

la fie-care ediţie

Chestiī importante

Bărbaţiī serioşī politicī, în lips de alte lucrurī maī serioase, s ocupă cu bucătăria politiceī.

Cine ar crede că personagiile cele maī grave n'aū pentru moment alte preocupărī de cît să se dedea la micī cancanurī, l personalităţī neserioase şi la zavistiī de mahala.

Nu e vorba, aū venit căldurile, sezonul mort ne-a cuprins şi e greū de făcut lucrurī maī de seamă; cu toate acestea, niştı bărbaţī de stat serioşī tot ar maī găsi vreme şi pentru interesele serioase ale statuluī.

Anul acesta maī ales, nicī nu e vorba ca D-niī miniştri să pregătiască vre-un proiect de lege de valoare pentru sesiunea care vine. Nicī nu ne putem închipui cu ce se va ocupa sesiunea aceasta, căcī la toate departamentele e secetă absolută.

Prin unele ziare neautorizate am cetit că la ministerul d războiū s'ar fi lucrînd cîte ceva, dar cine ştie dacă proiectele de lege vor fi gata la timp şi dacă toate cîte se spun sînt exacte. Apoī nu trebuie să uităm că, maī ales în actualul cabinet, ministrul de războiū a încetat să fi un ministru politic solidar cu guvernul într g.

Este învederat, prin urmare, că guvernul acesta nu lucreaz nimic.

O să se deschidă sesiunea şi numaī atuncī miniştriī o să înceapă să dea din colţ în colţ, să răsfoiască cartoanele pentru a descoperi vre-un proiect de lege; pînă atuncī la asemenea nimicurī nu gîndeşte nicī un consilier al tronuluī.

Pînă atuncī importantele probleme de rezolvat sînt următoarele:

La Teleorman guvernul se află în cea maī mare perplexitate şi caută cel maī bun mijloc de a menaja şi pe D. Chiriţopol şi pe D. Mânciulescu, de a nu depărta din partid nicī pe tinerī, nicī pe bătrîniī liberalī.

La Galaţī e altă grea problemă. Liberaliī de baştină, aceīa carī din capul loculuī aū fost ostilī actualuluī primar, s'aū revoltat şi cer decapitarea D-luī Plesnilă. Inundaţiile slujesc ca pretext pentru uniī politicianī, iar ministrul îşī frămîntă capul şi caută, fără un ceas de odihnă, cum să serviască maī bine partidul.

La Ploeştī fraţiī liberalī aū făcut două demonstraţiunī în favoarea concordieī în partid, însă aceīaşī fraţī nu prea înţeleg concordia fără profit. Amiciī D-luī Grigorescu nu vor să renunţe la supremaţia în consiliul comunal, iar D. Stanian nu pare dispus să le cedeze locul.

Iată încă o chestie menită să facă epocă în analele liberalizmuluī şi asupra căreīa creieriī miniştrilor fac studiī năpraznice, dar tot zadarnice.

Căldurile aū deschis şi bub din Piteştī.

Aci e lupta între dimanciştī şi alţī liberalī guvernamentalī D. Dimancea, plus prefectul dintr'o parte sînt combătuţī de către senatorul Micescu, deputatul Constantinescu şi alţiī din altă parte. Lupta e fratricidă, delegaţiile contradictoriī vin mereū la Bucureştī pentru a căuta protectorī şi satisfacţie, dar satisfacţia întîrzie!

Pentru ce?... Pentru că problema e grea, pentru că partidul e putred.

Iată cu ce se ocupă miniştriī.

Cînd aī pe cap un partid întreg divizat în două fracţiunī aproape egale, cînd din patria D-luī Ilariu Izvoranu pînă în patria D-luī Dimitrie Moruzi, adică de la Severin şi pînă la Dorohoī, sînt numaī apetiturī, dizidenţe şi antropofagie liberală, ce voiţī să facă bieţiī miniştri proviziriī aī cabinetuluī Dimitrie Sturdza?

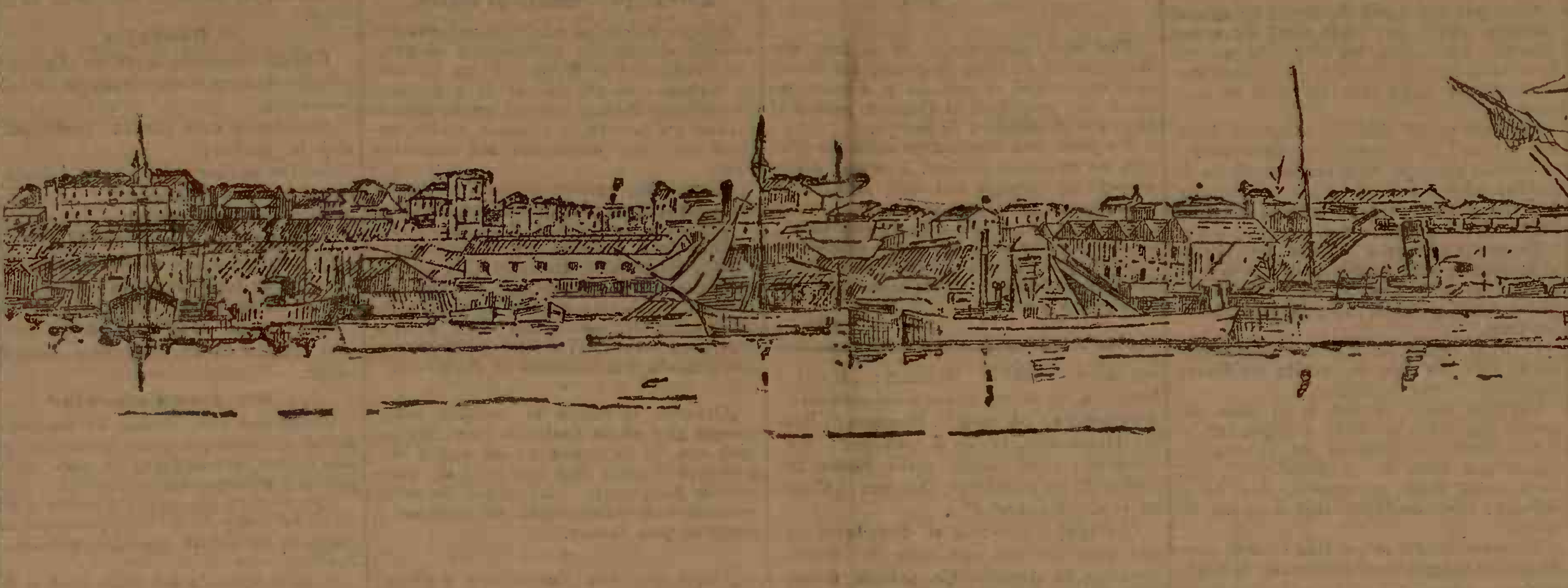
Fac şi dînşiī ce pot, adică nimica. Iī poartă pe toţī cu vorba, iī amînă cu făgăduielile, daū şi unora şi altora satisfacţiunī aparente, dar nesatisfăcătoare, în sfîrşit regimul o duce cu cîrpiala.

Şi, cînd guvernul şi partidul se află într'o asemenea situaţiune, se maī găsesc pretenţioşī carī să ceară miniştrilor proiecte de legī!

Rîd şi curcile!

Const. Bacalbaşa

Vederi din ţară

Oraşul Constanţa

SATIRA POLITICĂ

Aū bătut... în retragere

Corpul profesoral de la liceul din Ploeştī a trecut în partidul luī Mitiţă Sturdza. Iată mare eveniment al zileī.

In adevăr. Domnilor şi Doamnelor, cetăţeanul Radu Radu Radu Stanian aplicînd o pereche de palme D-luī Enescu, corpul profesoral a făcut imediat o manifestaţie spontanee în favoarea victimeī. Dar, cînd agresorul a constituit opt-spre-zece perechī de martorī, adică cîte două de fie-care profesor, atuncī s'a întîmplat chestia cu retirada.

Cu alte cuvinte, profesoriī aū cerut scuze.

Atîta a fost de ajuns pentru ca Domnul Mitiţă, ce-ī maī zice şi Sturdza, să trimeată o telegrama de felicitare Stanieī, îndemnînd'o să păşiască tot maī înainte pe calea scuzelor în cetatea liberalizmuluī.

Vax.

Antreprenoriī străinī

O oare-care agitaţie s'a început în prejurul chestieī antreprenorilor străinī. Desele abuzurī săvîrşite, dispariţiile unora dintre licitatoriī fericiţī, pagubele cauzate autorităţilor, cît şi lucrătorilor angajaţī aū produs o reacţiune în contra antreprenorilor străinī.

Cu drept cuvînt apoī antreprenoriī din ţară se plîng cum că veneticiī fără nicī o garanţie şi fără nicī un scrupul le face imposibilă reuşita la licitaţiī. In adevăr, antreprenoriī străinī, carī se prezintă de obiceiū cu intenţia de a înşela, oferă preţurī fabuloase ca ieftinătate, înlătură pe toţī concurenţiī seriosī şi, după ce pun mîna pe oare ca-ī avansurī, trec graniţa, lăsînd pe lucrătorī neplătiţī şi pe autorităţī cu buzele umflate.

Intr'o ţară maī mică şi maī nouă de cît a noastră, în Bulgaria s'a luat dispoziţiunea ca străiniī să nu maī poată concura. O asemenea dispoziţiune ar trebui luată şi la noī.

Inţelegem ca pentru lucrările forte marī, precum podul peste Dunăre orī portul Constanţa, să se întrebuinţeze antreprenorī străinī, căcī în asemenea cazurī se cer cunoştinţe speciale, precum şi capitalurī de carī noī nu putem dispune; însă, cînd e vorba de lucrărī obicinuite, de cazărmī, podurī, liniī ferate etc., nu înţelegem pentru ce nu s'ar exclude străiniī de la concurenţă.

Aci nu e vorba de şovinizm, ci este o măsură de siguranţă. Un antreprenor pămîntean prezintă mult maī multe garanţiī autorităţilor, în orī ce caz Romîniī vor trece în tot-d'a-una maī greū peste graniţă.

Dragoş.

Stambuloff

Astă-zī se împlinesc doī anī de la asasinarea luī Stambuloff.

Ziua'n amiaza mare, sub ferestrele clubuluī diplomaţilor din Sofia, marele om de stat bulgar a fost tăiat în bucăţī de către agenţiī prinţuluī Ferdinand, sub auspiciile poliţieī D-luī Stoiloff.

Sînt doī anī de cînd s'a întîmplat această crimă şi nimenī n'o poate uita, căcī consecinţele eī se resimt şi se vor resimţi încă multă vreme.

De-atuncī Bulgaria a intrat sub jugul muscălesc, iar guvernanţiī aceşteī provinciī nu lasă să treacă o singură ocazie fară ca să aţîţe pe şoviniştiī bulgarī în contra Romînieī, a căreīa amiciţie Stambuloff ştia atît de mult s'o aprecieze.

Cu moartea luī Stambuloff s'a sfîrşit şi prietenia între ambele state vecine şi, orī cît ar căuta prinţul Ferdinand să ascundă adevărul prin vizite de etichetă, răceala între Romînia şi Bulgaria va continua să crească. Politica inaugurată de asasiniī luī Stambuloff este atît de contrară intereselor Romînieī şi chiar celor bulgăreştī, ca nu o vizită, ci numaī o schimbare radicală a politiceī muscăleştī ne-ar putea face să privim din noū pe Bulgarī ca pe prietenī aī noştri.

Val.

LIBERALII DEMOCRAŢI

De cîte-va zile s'aū discutat prin presă neînţelegerile ivite în sînul grupuluī liberalilor democraţī.

S'a spus că deputaţiī grupaţī în jurul D-luī N. Fleva eraū supăraţī din cauza atitudineī pe care o luase *Dreptatea* faţă de gruparea aurelianistă.

Erī *Dreptatea* publică în fruntea eī o scrisoare a D-luī N. Fleva prin care acesta declară că nu a fost şi nu este nicī o neînţelegere în gruparea liberalilor-democraţī.

Se poate ca să nu maī fie nicī o neînţelegere, dar că nu a fost nicī una aceasta să ne dea voie D. Fleva să nu o credem. Şi dovada cea maī bună este că declaraţia D-sale nu a apărut de cît după ce a venit în Bucureştī D. G. Scorţescu de la Iaşī, care a obţinut de la D. Fleva să schimbe atitudinea faţă de aurelianiştī.

Dar, în sfîrşit, nouă nu ne place să intrăm în asemenea discuţiī şi de aceea primim ca bună declaraţia pe care o face D-sa.

Dreptatea însă nu se mulţumeşte cu scrisoarea D-luī N. Fleva. Ea publică şi o informaţie prin care face apel la ziare să nu maī *alunece în discuţiī penibile între confraţī.*

Apelul acesta venit de la *Dreptatea* e ceva nostim de tot.

Dreptatea cerînd ca ziarele *să fie de bună credinţa în discuţie*—e ceva adorabil.

Să sperăm însă că *Dreptatea*, care a putut constata că izbucnirile eī nejudecate şi nesincere nu i-aū fost de cît păgubitoare, e de astă dată sinceră în apelul pe care îl face şi se va grăbi să se conforme luī.

In ce ne priveşte, vom urma şi de aci înainte calea noastră, noī neavînd nicī un interes să concurăm organul D-luī Fleva.

Ios.

Locot. Ayers

Cetitoriī aū fost puşī în cunoştinţă pe cale telegrafica despre marea revoltă care izbucnise săptămîna trecută în India.

Foametea, ciuma şi toate cele-l'alte flagele carī aū bîntuit această ţară, de-altmintérī bine cuvîntată, aū revoltat pe aborigenī. Era să se repete sîngeroasa revoluţiune de acum 30 anī, revoluţiune care a costat pe Anglia atîţia banī şi atîta sînge,—dacă trupele englezeştī nu interveniaū cu cea maī mare energie.

In luptele contra aborigenilor s'a distins locotenentul Ayers, care a fost pretutindenī în primele rîndurī şi a plătit curajul săū cu viaţa.

Ayers, deşi foarte tînăr, făcea parte de 7 anī din armata engleză din India.

Inst.

Staţiunile balneare

Natura a înzestrat ţara aceasta cu poziţiunī din cele maī frumoase şi cu o mulţime de surse minerale din cele maī bogate şi maī eficace.

Avem în Romînia ape carī nu se găsesc nicăerī. Aşa, sînt apele de la Căciulata, apele de la Govora, cele de la Lacu Sărat etc.

Dar, dacă natura a fost atît de darnică cu noī, în schimb guvernele noastre aū făcut prea puţin pentru a valora în ochiī străinilor aceste ape minerale.

Daca la Căciulata s'ar fi făcut instalaţiile capabile de a oferi vizitatorilor tot confortul necesar şi în condiţiunī avantagioase, dacă pe de alta parte guvernul, care e proprietarul staţiunilor balneare, ar fi luat măsurī ca să facă cunoscute apele de la noī în străinătate, de sigur că pe timpul vereī am fi văzut miī de străinī vizitînd staţiunile noastre balneare.

Dar toate guvernele s'aū mărginit să capteze — foarte răū — apele, să clădiască un hotel, un cazino şi un local de băī.

Administraţia băilor statuluī nu-şī dă nicī cea maī mică osteneală ca să exploateze în mod sistematic şi spre folosul ţăreī şi al vizitatorilor băile.

In general, hotelurile se daū pe mîna unor exploatatorī nepregătiţī pentru asemenea afacerī şi incapabilī să şī dea seama de confortul pe care îl reclama oamenī civilizaţī.

Restaurantele — în cea maī mare parte — sînt în mîna unor cîrciumarī carī daū oamenilor ce fac cură cele maī nepotrivite mîncărī.

Dar locuinţele? Este o adevărată comedie cu locuinţele. In general, oteluriile nu pot adăposti de cît o mică parte din vizitatorī. Ceī-l'alţī ramîn pe mîna speculanţilor. Ast-fel, în cele maī retrase localităţī se cer vizitatorilor cîte 2—3—400 de leī pentru o cameră rea.

Scumpătatea e care la băile din ţară face ca foarte multă lume de la noī să meargă peste graniţă. Pentru-ca să vă faceţī o ideie de aceasta, vedeţī cîtă lume pleacă chiar la graniţa ţăreī, la Braşov, Rîşnăū etc.

Aceasta este fară îndoială o chestie importantă la care ar trebui să se gîndiască maī serios ceī de la guvern. Şi, dacă statul nu e în stare să pule băile sale în situaţie de a atrage lumea, apoī ar face maī bine să le dea în antrepriză.

T.

INUNDAŢIILE DE LA GALAŢI

Inundaţiile de la Galaţī încep să fie prezintate sub o lumină foarte tristă pentru aceīa carī eraū însărcinaţī cu paza avutuluī şi vieţeī cetăţenilor.

Din cercetările făcute pînă acum şi din declaraţiile maī multor persoane importante din Galaţī, cum şi din ale unora dintre victime rezultă că administraţia nu şī-a făcut datoria.

Chestiunea aceasta, fără îndoială, are o importanţă deosebită, maī ales ca se susţine cu multa aparenţa de dreptate cum că ministerul lucrărilor publice a dat tonul neglijenţeī şi al nepriceperei.

Intr'adevăr, ni se afirmă de persoane demne de toată încrederea cum că, deşi ceī de la Galaţī ceruseră date asupra creşterei apelor Dunăreī la Pesta şi Severin, totuşī pînă în ultimele zile ceī de la minister nu s'aū îngrijit să le răspundă.

Şi fie-care îşī dă seamă de ce importanţa era cunoaşterea stăreī apelor în sus-ul Dunăreī pentru calcularea măsurilor de apărare a Galaţuluī.

Nu maī intrăm în alte amănunte şi nicī nu credem că e bine să înregistrăm toate ştirile ce circulă în această privinţă. Credem însă că sîntem datorī să cerem a se stabili responsabilităţile, căcī trebuie să se dea odată un exemplu serios şi în ţara asta pentru ca aceīa carī îşī iaū o însărcinare publică să-şī dea seamă că are îndatorirea de a o îndeplini.

De cît-va timp lumea s'a obicinuit cu ideīa ca celor marī şi celor cu protecţiī nu li se face nimic. Această credinţă este foarte periculoasă şi, dacă guvernul şi dă seamă de misiunea sa, trebuie să intervie pentru a o nimici.

In Galaţī s'a primejduit viaţa a zecī de miī de oamenī, s'aū distrus averile modeste, singurul mijloc de viaţă, a miī de nenorociţī, s'aū lăsat flămînzī şi goī pe străzile oraşuluī mulţime de oamenī.

A! dacă toate aceste nenorocirī aū fost cauzate de negligenţa şi incapacitatea acelora carī, siluind conştiinţele şi fraudînd legile, s'aū urcat în fruntea oraşuluī, la cele maī înalte demnităţī, atuncī înăbuşirea strigătuluī de revoltă, acoperirea responsabilităţilor ar fi o crimă care ar stigmatiza vecinic pe guvernul de azī.

Noī cerem să se facă lumină, lumină deplină.

Ianus.

Iluminatul Capitaleī

Gazul aerian. — Petroleul. — Electricitatea. — Cantităţile consumate.— Costul iluminatuluī.

Bucureştiul nu se bucură de reputaţia de a fi unul din cele maī bine iluminate oraşe din Europa, este însă, fără îndoială, cel maī bine iluminat oraş din ţară.

Aceasta nu trebuie să facă pe ediliī noştri comunalī a crede că autorul acestor rîndurī nu cunoaşte mahalalele Bucureştilor pe carī se poate comite moarte de om, saū pe carī poţī scoate unuī semen ochiī fără ca el să te vadă.

Afară de aceasta, nu trebuie să uităm că maī bine de treī sferturī din Capitala Romînieī are încă cel maī rudimentar sistem de iluminare, — acel al petroleuluī. Acest sistem, ce-i drept, e maī ieftin de cît toate cele l'alte, dar are inconvenientul că e mult maī primejdios, că are nevoie de un control mult maī riguros şi că, în sfîrşit, dă o lumină mult maī slabă.

*

Pentru ca cetitoriī să poată cunoaşte maī bine starea Capitaleī în privinţa iluminatuluī, vom da aci cîte-va cifre din carī fie-cine poate trage rezultatele.

Treī sute din stradele Capitaleī sînt iluminate cu gaz aerian. Pentru aprovizionarea cu gaz a lămpilor de pe aceste străzī se întinde o reţea de tuburī subterane. Lungimea acestor tuburī este de aproape 120,000 metri liniarī, ceea ce face 120 kilometri saū maī bine de 6 poştī.

Gazul care circulă prin aceste tuburī alimentează, în afară de becurile din clădirile publice şi private, patru miī de felinare, dintre carī treī miī constante, carī ard în fie ce noapte, şi o mie variabile, adică de acele carī ard cu rîndul saū numaī în anumite ocaziī.

Gazul consumat de aceste lămpī atinge respectabila cifră de două milioane metri cubicī, carī împreună cu întreţinerea becurilor necesitează o cheltuială de cincī sute de miī leī. Făcînd o socoteală maī amănunţită, găsim că primăria plateşte anual pentru fie-care felinar cu gaz aerian 105 leī, iar pe noapte 29 banī.

*

Pe lîngă gazul aerian, sistemul de iluminat cel maī răspîndit este acel cu petroleū. Nu-i vorba, cînd daī în cartierele iluminate cu acest sistem, pierzī cu totul iluzia ce aī despre Bucureştiī ca mare oraş european.

Cu toate acestea, cînd ne gîndim că există fundăturī şi mahalale carī nu sînt de loc iluminate, atuncī dăm şi noī dreptate străvecheī vorbe: „răū cu răū, dar maī răū făr'de răū“, — şi ne mulţumim şi cu lampile cu petroleū.

Patru sute de străzī, se înţelege dintre cele situate dincolo de zona boerească, sînt iluminate cu petroleū. Lungimea acestor străzī este de 15,000 metri liniarī, iar numărul lămpilor carī le iluminează trece peste patru miī. O parte din aceste străzī este iluminată cu uleiū mineral.

Cantitatea de petrol şi uleiū consumată atinge cifra de treī sute de miī kilograme, iar întreţinerea lămpilor cu petroleū costă pe primărie respectabila sumă de două sute cincī zecī de miī leī, ceea ce revine ca la 60 leī anual saū 16 banī pe zi de fie-ce felinar.

*

Numaī patru din stradele Capitaleī — între carī intră şi bulevardele—sînt iluminate cu electricitate. Această lumină este cea maī frumoasă dacă e bine întreţinută—ceea ce în Bucureştī nu se întîmplă. Dacă ea nu se aplică maī mult, pricina trebuie căutată în faptul că e maī scumpă şi maī ales că lipseşte aproape cu totul consumaţiunea privată, care, mărind producţiunea electricităţeī, ieftineşte într'acelaş timp costul fabricaţiuneī acesteīa.

Lungimea cabluluī care străbate cele patru străzī luminate electric este de şase miī metri liniarī. Numărul lămpilor electrice este de 350, dintre carī o parte sînt cu arc voltaic, iar alta cu lumină incandescentă.

Pentru iluminatul cu electricitate, primăria cheltuieşte pe fie care an cincīzecī de miī de leī. Intreţinerea uneī lămpī costă anual 114 leī, iar zilnic 30 banī.

*

Dacă adunăm unele din cifrele de maī sus, găsim următoarele: şapte-sute patru din străzile Bucureştilor sînt, de bine de răū, iluminate de 8,350 lămpī, de diferite sisteme. Intreţinerea acestor lămpī costă pe primăria Capitaleī maī bine de opt sute de miī leī, adică aproape un milion. Cestiunea „dacă o sumă aşa de însemnată n'ar fi suficientă pentru iluminarea maī uniformă, maī sistematică şi maī bună a oraşuluī“,—spaţiul nu ne permite s'o discutăm şi, afară de aceasta, a fost deja dese orī dezbătută de persoane maī competente. Noī am urmărit aci numaī scopul de a da cetitorilor „Adevĕruluī“ cîte-va cifre în baza cărora să-şī poată

face o ideïe despre starea iluminatuluĭ Capitaleĭ regatuluĭ romîn.

Scopul acesta credem că l-am atins şi ne mulţumim cu atît.

Strat.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din corespondenţa luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale).

O soacră salcim

Sînt într'o dispoziţiune sufletească în care nu pot fi răŭ chiar avînd să staŭ la vorbă cu o maĭmă-soacră. Şi cu atît maĭ incapabil de răutate sînt cu cît soacra cu pricina e o femeïe ideală, o soacră sentimentală, de care aşĭ fi chiar în stare să mă amorezez dacă n'ar fi trecut de vîrsta de treĭ-zecĭ de anĭ.

Zic că sînt în bune dispoziţiunĭ. E dimineaţa, cerul e senin, sînt pe terasa de sus a hoteluluĭ Caraiman. In faţa mea se desfăşoară panorama superbă a Sinaeĭ, munţiĭ în departare par albăstriĭ, iar pe înălţimile din faţă vilele răsar dintre brazĭ cochete, elegante şi vesele în această dimineaţă liniştită şi măreaţă.

In parc nu se aude de cît zgomotul pe care îl face jet-d'ea-ul din faţa hoteluluĭ. E puternică presiunea care vine din munte, aşa de puternică, în cît apa se ridica la o înălţime colosală, trece de coperişul edificiuluĭ, apoĭ cade înapoĭ şi în căderea-ĭ alcătuieşte un splendid curcubeŭ care se mişcă, vibrează continuŭ.

E o tăcere adîncă, nu se văd ţipeniĭ de om, par'că eştĭ în lumea poveştilor, în castelul din pădurea de argint saŭ de cristal. Pot fi eŭ cu răutate în acest codru liniştitor şi poïetic? Nu. Scrisoarea ta am citit-o în vălmăşagul ocupaţiunilor, întrerupt de şapte vizite, de atîtea incidente şi mi s'a părut injurioasă. Am recitit-o în tăcerea munţilor şi am constatat că soacra mea este femeïe de înţeles şi că ea trebuïe să plîngă pe Chiţibuş căruïa îĭ vorbeşte de amor, de amorul cum îl pricepe ea şi cum îl pricepe de-altmintrelea şi el.

E uşor însă a înţelege. E maĭ greŭ de-a pune în practică teoria. Şi eŭ ca şi t... pricep dragostea ca un sentiment complicat şi înalt în care *două* făpturĭ de sex deosebit să-şĭ contopească şi fizic şi intelect. Am subliniat cuvîntul *două* fiind-că, pentru mine *Chiţibuş*, acest lucru nu s'a întîmplat pînă acum, nu zic că n'ar fi posibil, ci numaĭ că nu *a fost şi nu este încă*. A trecut peste sufletul meŭ un uragan şi a făcut ruine. Cine se va scoborî în întunerecul durereĭ mele ca să reedifice palatul măreţ al amoruluĭ?

Sînt ca o cîmpie peste care a trecut furtuna, grindina. Vegetaţia superbă şi plină de sevă de ierĭ stă culcată la pămînt, moartă, înfrînsă în luptă. E posibil ca să revină la viaţă, dar cine poate şti dacă aceasta maĭ este cu putinţă?

Citesc în ziare că doctorul Felix, examinînd situaţiunea părţeĭ inundate din Galaţĭ, a clasificat casele din acea localitate în treĭ categoriĭ: acele dărîmate, acele carĭ ameninţă cu ruina şi, în sfîrşit, acele carĭ ar putea fi reconstruite saŭ reparate.

Şi sufletul meŭ este ca aceste case. Intrebarea e: din ce categorie fac parte?

Şi, fiind-că m'am apucat de comparaţiĭ, îmĭ veĭ da voïe, gîndind la mine, să-mĭ aduc aminte de povestea feteĭ de împărat adormită pe o vecînicie şi pe care n'o poate deştepta din somnul eĭ de cît un Făt-frumos cu plete de aur. Inima mea este ca fata de împărat. Veni-va însă cine-va ca să o deştepte din somn şi să-ĭ dea supremele emoţiunĭ ale dragosteĭ adevărate?

Pînă atuncĭ, lasă-mă în braţele dragosteĭ brutale, lasă-mă prada tristeţeĭ şi plihtisuluĭ saŭ, dacă din întîmplare ştiĭ vre-o reţetă pentru mine, dă-mĭ-o şi îţĭ voĭ fi recunoscător.

De geaba însă îmĭ spuĭ *acum*: patima ta este degrădătoare, înalţă-te pînă în sferele amoruluĭ.

E zădarnic pentru că la aceasta îţĭ voĭ răspunde povestindu-ţĭ o istorioară.

Un filozof plihtiseşte lumea ţinînd următorul discurs: Ce oamenĭ prozaicĭ. Să staţĭ voĭ pe pămînt cînd este aşa de măreţ lucru să zburaţĭ în sferele senine. Uĭtaţi-vă la păsărĭ. Ele parcurg întreaga lume, o văd de sus, se apropie de soare, gustă răcoreala munţilor, a aieruluĭ curat şi oxigenat. Ce frumos, ce splendid pentru un om aripele!

— Păĭ, dacă nu ne-a dat D-zeŭ aripĭ, a răspuns din mulţime un *„om prost“* — şi idealistul nostru a priceput şi el că deşi ar fi foarte frumos ca omul să aĭbă aripĭ, dar de vreme ce nu le are trebuïe să se mulţumească a se tîrî prozaic pe pămînt.

Eŭ, dragă soacră, sînt faţă de tine *„omul cel prost“*.

Chiţibuş.

Revista cărţilor

Amoureuse Trinité. — Pînă acum ilustrarea romanelor cu fotografiĭ a prezintat atîtea dificultăţĭ, în cît tot-d'a-una s'a ezitat de a încerca o execuţiune completă în acest senz.

In America, unde toate se încearcă maĭ întîĭ, s'aŭ făcut maĭ multe încercărĭ carĭ n'aŭ avut de cît un mediocru succes din pricina uneĭ lipse de armonie între elementele necesare la execuţiunea tablourilor. Credem a putea susţine că rezultatul căutat a fost atins în *„Amoureuse Trinité“* de Pierre Guédy.

Artistul fotograf şi diferitele modele, inspiraţĭ numaĭ de opera comună, aŭ reuşit să ne dea, cu concursul autoruluĭ, cele maĭ frumoase scene din această dramă de amor şi voluptate, aŭ reuşit să ne dea, în momentul exploziunilor, expresiunea sentimentelor născute din aceste scene.

Nu putem în de ajuns felicita pe autorul Pierre Guédy şi pe editorul săŭ Per Lamm pentru îndrăzneaţa lor inovaţiune.

„Amoureuse Trinité“ este în depozit în Sala noastră de depeşĭ.

CRONICA

Ţiganiĭ

Cînd plecaţĭ seara de acasă ca să maĭ răsuflaţĭ puţin, orĭ unde v'aţĭ duce, orĭ încotro aţĭ apuca, nu se poate să nu daţĭ de pitoreştile salaşurĭ ţigăneştĭ staţornicite pe lîngă binalele carĭ se construiesc.

Colibele ce îşĭ fac din scîndurĭ, focurile carĭ ard de îşĭ pregătesc de mîncarea şi carĭ le pun pe faţă ciudate efecte de lumină, cîte o scînteĭ-re maĭ mică: focurile din lulele, — tot îţĭ atrage ochiĭ şi par'că ţi'ĭ farmecă.

De sigur că aşa a înţeles pe ţiganĭ şi marele nostru pictor Grigorescu; el a ştiut să priceapă şi să traducă pe pînza toată poïezia, tot piterescul aceșteĭ rase.

Ochiĭ şi dinţiĭ lor sînt o minune, trăsurile feţeĭ de cele maĭ multe orĭ foarte regulate, foarte frumoase.

Ceĭ maĭ marĭ pictorĭ şĭ-aŭ ales subiecte din viaţa nomadă a ţiganilor.

Eŭ unul mărturisesc că iubesc pe ţiganĭ maĭ mult de cît multe naţiĭ. Aŭ, dacă vreţĭ, toate cusururile, dar aŭ şi calităţĭ: sînt deşteptĭ, sînt dese orĭ de spirit.

Treceam într'o zi pe lîngă unul care sta jos şi trăgea dintr'un ciocan de basamac.

Iĭ zic:

— Ce e aïa, meştere, aghiazmă?

El îmĭ răspunse fără să se gîndească:

— Aghiazmă cu spirt, boierule.

Şi pe urmă nu văd eĭ un cîine rătăcit să nu-l ia, să nu-ĭ dea de mîncare din ce brumă aŭ.

Imĭ plac ţiganiĭ pentru că sînt deşteptĭ, mulţĭ frumoşĭ şi miloşĭ, şi pentru că cu obiceĭurile lor pun o notă car maĭ abate monotonia de oraş mare a Bucureştiuluĭ.

Radu Prelea.

Fel de fel

Telegraf fără sîrmă. — In portul maritim italian Spezia s'aŭ făcut încercărĭ hotărîtoare cu telegraful fără sîrmă, inventat de Marconi. S'a depeşat de pe un vapor de războiŭ la cel-l'alt şi de pe acesta la comandantul portuluĭ din insula Pulmaria. Ambele încercărĭ aŭ reuşit perfect.

Marconi pleacă în Anglia pentru a face între Dover şi Calaisnor încercărĭ, după cererea marineĭ de războiŭ engleze.

Impăratul Germanieĭ a învitat pe Marconi ca să facă experienţe şi la Berlin. Tînărul inginer a promis că va veni în capitala Germanieĭ după plecarea sa din Londra.

Marconi a şi intrat în tratative cu o societate engleză, care voieşte să-ĭ cumpere dreptul de a fabrica aparatele telegrafice.

O servitoare biciclistă. — Locul unde se petrece acţiunea: Linz. Persoane: o Doamnă care caută o servitoare, o servitoare care caută o *Doamnă*, un comisionar. Sună la casa Doamneĭ; un comisionar aduce un cufăr, o cutie şi o bicicletă. „Aduc lucrurile servitoareĭ noŭ pe care aţĭ angajat-o“. Doamna: „Cufărul şi cutia“... Comisionarul: „...şi bicicleta“. Doamna: „şi bicicleta? cu neputinţă, greşeştĭ...“ Comis.: E a servitoareĭ, întrebaţĭ o, că vine şi ea“. Servitoarea cu pălăria împodobită bogat cu pene, mănuşĭ glacè şi voal: „Sărut mîna, coniţă!“ Doamna: „A cuĭ e bicicleta pe care o aduce comisionarul?“ Servitoarea: „A mea!“ Doamna: „Pentru Dumnezeŭ, la ce-ţĭ trebuïe?“ Servitoarea: „In orele mele libere mă preumblu cu bicicleta“. Doamna; „Piano nu ţi-aĭ cumpărat?“...

Dialogul e autentic şi dovedeşte numaĭ popularitatea de care se bucura bicicleta în Austria. Ce tabloŭ frumos cînd doica şi servitoarele vor ieşi ca iarĭ pe biciclete, ţinînd dinainte pe Bebe şi Nini!

Expoziţie de pisicĭ. — De la 1—6 Octombrie s. n. va avea loc la Münich pentru întîïa oară în Germania, o expoziţiune internaţională de pisicĭ. La expoziţiune se primesc: a) Pisicĭ domestice: 1. cu o coloare, 2. vărgate, 3. cu pete; b) pisicĭ exotice: Angora, persane, chinezeştĭ etc. (cu o coloare, vargate cu pete); c) pieĭ de pisicĭ, portete de pisicĭ, literatura şi unelte carĭ se referă la creşterea, îngrijirea, precum şi întrebuinţarea pisicilor. Animalele destinate expoziţieĭ trebuïesc trimese la Münich, cel mult pînă la 18 Septembrie, la adresa: „Expoziţia internaţională de pisicĭ, Münich, Centralsaele“. O comisiune de pictorĭ va decerna premiĭ pisicilor maĭ frumoase.

Lamwda

Un bucureştean pe zi

Gr. Triandafil

Fost înalt magistrat, silit să lasă din magistratură de Ioan Brătianu, s'a înscris apoĭ în partidul conservator şi a ajuns deputat, vice-preşedinte al Camereĭ, primar al Capitaleĭ şi ministru de justiţie.

S'a făcut însă cunoscut ca avocat de afacerĭ, nu ca avocat pledant. Este unul dintre avocaţiĭ care cîştigă maĭ mult, curatelele îĭ aduc enorm.

De sigur că va lăsa o avere enormă.

Ca toţĭ oameniĭ de afacerĭ, e diletant în politică şi nu a ajuns la cele maĭ înalte funcţiunĭ politice de cît în momentele tulbure pentru partid.

Pic.

OFICIALE

* Sînt numiţĭ şi permutaţĭ în următoarele posturĭ:

D. doctor N. I. Evian, actual medic al spitaluluĭ Strehaïa din judeţul Mehedinţĭ, în postul de medic administrator al spitaluluĭ Sinaïa, pendinte de Eforia spitalelor civile din Bucureştĭ, definitiv, pe baza concursuluĭ ce are depus; D. doctor Constantin Mladoveanu, în postul de medic secundar la ospiciul Mărcuţa, pendinte de aceeaşĭ Eforie, provizoriŭ pînă la concurs, în locul D-luĭ d-r Cătuneanu, permutat; D. doctor Dumitru Popescu, actual medic provizoriŭ al spitaluluĭ rural Parincea din judeţul Bacăŭ, în asemenea calitate la spitalul rural Strehaïa din judeţul Mehedinţĭ, în locul D-luĭ doctor N. I. Evian, permutat; D. doctor I. Nedelcovicĭ, actual medic al plăşeĭ Ialomiţa şi spitaluluĭ judeţian Slobozia din judeţul Ialomiţa, în postul de medic la spitalul rural Parincea din judeţul Bacăŭ, provizoriŭ pînă la concurs, în locul D-luĭ doctor D. Popescu, permutat; D. doctor Nicolae Rădulescu, în postul de medic la plasa Cîmpu şi spitalul judeţian Urziceni din judeţul Ialomiţa, în locul D-luĭ licenţiat în medicină L. Strungaru, care se va chiema în altă funcţiune; D. licenţiat în farmacie Constantin Rădulescu, actul farmacist al spitaluluĭ judeţian Poenarĭ din judeţul Ilfov, în asemenea calitate la spitalul judeţian Budeştĭ, în locul D-luĭ licenţiat în farmacie Sergiu Cerkez, care trece cu funcţiunea la spitalul Poenarĭ, în locul farmacistuluĭ C. Rădulescu.

* Sub-chirurgul Panait Machedon este numit în postul de agent-sanitar-vaccinator la oraşul Huşĭ, iar sub-chirurgul Iancu Gheorghiu este numit în postul de agent-sanitar la urbea Bacăŭ.

* D. Hristache Bolintineanu, fost medic militar şi sub-chirurg de spitale rurale, este numit în postul de sub-chirurg la spitalul rural Viziru din judeţul Brăila, în locul sub-chirurguluĭ G. Pîrvulescu, care se permută în asemenea calitate la spitalul rural Iveştĭ din judeţul Tecucĭ, în locul sub-chirurguluĭ doctorand I N.. Zătreanu, căruïa se va da un alt serviciŭ medical.

* D-niĭ Anghelache I. Străulescu, Ghiţă Caracudovicĭ şi Dimitrie I. Deboveanu aŭ fost numiţĭ în funcţiunea de curtierĭ oficialĭ de mărfurĭ şi cereale în urbea T.-Măgurele.

Vizita prinţuluĭ Bulgarieĭ

Amînarea vizitei. — „Frankfurter Zeitung“. — Rusia şi vizita.

Agenţia Balcanică, oficioasă bulgăre scă anunţa ziarele din străinătate că prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ nu va veni în România de cît tocmaĭ la 4 August. *Frankfurter Zeitung* publică un interesant articol cu privire la această vizita, articol din care extragem aci următoarele:

„Ziarul *Mir*, recunoscut ca oficios al ministeruluĭ de războiŭ bulgar, începuse o campanie în contra Româneĭ. Incă, înainte de a fi vorba despre vizita principeluĭ Ferdinand, toate ziarele guvernamentale din Bulgaria căutaŭ să şteargă reaua impresiune pe care a făcut-o campania oficiosuluĭ *Mir* şi în acest scop dădeaŭ vina pe partidele opoziţioniste din România şi Bulgaria.

*

„Orĭ-cine se ocupă de politica romînească ştie că în realitate lucrurile nu staŭ aşa. Şi de aceea nu aŭ nicĭ-o importanţă frazele cele maĭ nouĭ ale oficioaselor bulgăreştĭ, carĭ cîntă de mult recunoscuta comunitate de interese a ambelor ţărĭ vecine.

*

„După cum din Petersburg a plecat nota identică a conţilor Muraview şi Goluchowski, nota prin care se declara micilor state balcanice că Austria şi Rusia nu pot tolera acestor micĭ state nicĭ o acţiune care să turbure pacea europenească, *tot aşa a plecat din Petersburg şi îndemnul în urma căruïa principele Bulgarieĭ s'a hotărît să facă o vizită regeluĭ Carol. Maĭ mult încă, vizita prinţuluĭ Ferdinand poate fi privită ca o directa urmare a întrevedereĭ celor doĭ împăraţĭ la Petersburg.*

*

„Urmarea politică a acesteĭ vizite nu va dura însă maĭ mult de cît vor dăinui condiţiunile carĭ fac o necesitate imperioasă din înţelegerea între cele două curţĭ imperiale din Viena şi Petersburg.“

Gal.

Litere-Arte-Ştiinţe

La congresul ziariştilor, care a avut loc la Stockholm, a azistat şi Jules Claretie, directorul luĭ Theatre française. In capitala Norvegieĭ Claretie a facut o vizită luĭ Ibsen, cu care a avut o convorbire. Această convorbire o reproducem aci după un ziar norvegian, al căruïa redactor a fost de faţă la discuţia ambilor bărbaţĭ. Claretie povesti ca Alexandre Dumas-fiul a lansat în urma sa o operă care este foarte mult influenţata de ideile luĭ Ibsen. In această operă, rolul principal îl joacă un student norvegian care vine la Paris, aducînd cu el nouĭ avînturĭ şi ideĭ. Dumas s'a ocupat zece anĭ de această lucrare, prin care voïa să împace arta sa dramatică cu aceea a luĭ Ibsen. Drama e o capo d'operă, grandioasă ca dispoziţiune, execuţiune şi conţinut, bogată în ideĭ curioase şi adîncĭ. Din nefericire, ultimele scene lipsesc acesteĭ lucrărĭ. Totuşĭ, Claretie speră că o va putea reprezinta la Theatre française dacă moştenitoriĭ luĭ Dumas îĭ vor permite aceasta. Claretie maĭ declară că speră să reuşească a reprezinta cîte-va bucăţĭ de ale luĭ Ibsen pe scena teatruluĭ francez. Ibsen răspunse că nicĭ nu-ĭ face plăcere cînd aude că piesele sale se daŭ fiind că ele capătă cu această ocazie cu totul altă faţă de cît voïa să le-o dea el. La urmă Claretie provocă pe Ibsen să vie la Paris unde i s'ar pregăti o primire strălucită. Ibsen răspunse că acest plan, din diferite motive, e greŭ de realizat.

CULISELE POLITICE

CONSERVATORII ŞI JUNIMIŞTII

Decepţia. — Incetarea ziarelor. — Diversiunea.

Incidentul cu junimiştiĭ nu s'a terminat. Tulbureala din partidul conservator începe abia acuma să se limpezească.

Cît timp era sigur că partidul conservator, chiemat la putere, nu va reveni fără junimişti, mulţĭ se grăbiaŭ să se înscrie la D Carp unde primele locurĭ, maĭ ales în judeţe, eraŭ goale. Ast-fel, mulţĭ tinerĭ eraŭ desemnaţĭ să fie deputaţĭ, avocaţĭ aĭ statuluĭ, prefecţĭ etc. Căcĭ D. Carp, pentru a dovedi ţăreĭ că are o situaţie preponderantă în partidul conservator, trebuïa să ceară pentru amiciĭ săĭ cîte-va asemenea locurĭ. Ş'apoĭ era şi o chestie de tactică pentru şeful junimiştilor să considere, ca evanghelistul, egalĭ înaintea sa pe ceĭ veniţĭ din prima oră cu ceĭ veniţĭ în ultima oră, căcĭ numaĭ ast-fel încuraja înscrierea la junimiştĭ.

Decepţia

Ultima scrisoare a D luĭ Catargiu a zvîrlit însă o mare decepţie în tabăra junimistă.

Intrebarea este pentru junimiştiĭ făcuţĭ la putere:

— Ce ne facem dacă conu Lascar nu ia şi pe conu Petrache?

— Prost, măĭ frate!

— Apoĭ ia s'o maĭ înmulţem!

Şi ast-fel zelul... multor junimiştĭ începe să se tempereze. In multe localităţĭ eĭ cauta să se confunde în masa conservatoare şi să facă să se uite cît maĭ repede că aŭ fost vre-o dată junimiştĭ.

Incetarea ziarelor

Şi cea maĭ bună dovadă de aceasta este faptul că junimiştiĭ şi-aŭ încetat ziarele şi încă tocmaĭ în localităţile în carĭ lupta a fost maĭ înverşunată.

Aşa, cine nu ştie ca toată cearta a izbucnit de la Botoşanĭ. Eĭ bine, junimiştiĭ de la Botoşanĭ aŭ încetat apariţia ziaruluĭ lor Prutul.

A doua luptă s'a dat la Focşanĭ; eĭ bine, şi junimiştiĭ din acea localitate aŭ încetat sa scoată Viitorul Putneĭ.

Acum nu maĭ rămîne de cît ca să înceteze şi ziarul D-luĭ Enescu de la Prahova pentru ca junimiştiĭ sa fi capitulat şi în al 3-lea oraş de luptă.

In alte localităţĭ junimiştiĭ de frunte încep să se înscrie la conservatorĭ; aşa a făcut, de ex., D. avocat Angh. Nicolau, fost deputat de Calaraşĭ.

Diversiunea

Şefiĭ junimiştilor aŭ înţeles că situaţiunea grupuluĭ devine foarte grea, de aceea eĭ caută să facă o diversiune în public şi să dea o lovitură prin care sa afirme şefiĭ că rămîn statornicĭ şi neclintiţĭ lîngă drapelul junimist.

Lovitura aceasta se încearcă la Iaşĭ acolo unde junimiştiĭ sînt înscrişĭ în clubul conservator şi unde unul din ei, D. Sturdza-Scheianu, prezida.

Preşedintele şi-a dat demisia din club.

Junimiştiĭ spun că îl vor urma cu toţiĭ şi că aceasta se face ca o demonstraţie.

Pînă acum nu a urmat nimenĭ pe D. Sturdza Scheianu şi uniĭ spun că demisia D-sale are alt înţeles.

D. Sturdza-Scheianu, noŭ junimist, a fost şi este amic al D-luĭ L. Catargiu Se zice că D-sa, văzînd neînţelegerile ce s'aŭ ivit, a decis sa se retragă din politica militantă şi va vedea maĭ tîrziŭ daca trebuie sa rămîie cu D. Carp saŭ sa se întoarcă la D. Catargiu.

Rep.

Interview cu Stoilow

„Agenţia Romînă“ ne-a transmis pe cale telegrafică un interview pe care l-a avut un redactor al ziaruluĭ „l'Italie“ cu primul ministru al Bulgarieĭ Stoilow. Sîntem acum în poziţiune de a da aci un alt interview pe care Stoilow l-a avut cu un redactor al ziaruluĭ berlinez „Lokalanzeiger“. Acest al doilea interview prezintă o maĭ mare importanţă de cît cel d'întîĭ.

*

Iată ce a declarat D. Stoilow:

„Călătoria prinţuluĭ Ferdinand la Roma este numaĭ urmarea vizitelor pe carĭ le-a făcut deja la cele-l'alte curţĭ. Călătoria n'a avut nicĭ un scop politic special, cu atît maĭ puţin ea a avut scopul de a interesa pe Italia pentru independenţa Bulgarieĭ. Această independenţă are mult maĭ puţin interes pentru Bulgaria de cît se crede în genere, căcĭ în fond ea este numaĭ o cestiune de etichetă.

*

„Bulgaria nu plăteşte nicĭ un tribut Turcieĭ şi, cu toată suzeranitatea aceşteia, ea are o politică exterioară independentă. Asupra afacerilor interne ale Bulgarieĭ, sultanul nu are nicĭ o influienţă. In consiliul de miniştri al Bulgarieĭ s'a discutat fondamental cestiunea dacă tratarile de pace ale puterilor nu pot servi de ocaziune spre a cere oareşĭ-carĭ avantagiĭ şi pentru principat. De oare ce ne-am convins însa că puterile ţin în unanimitate la integritatea teritoriuluĭ turcesc, am crezut ca nu e oportun să ne prezintăm şi noĭ cu vre o cerere. Noĭ lăsăm evenimentelor cursul lor şi adunăm puterĭ pentru ca, într'un moment favorabil, să putem reprezinta cu succes dorinţele naţionale.

„Inainte de a se începe războiul greco-turc, Bulgaria a făcut propunerea ca provinciile europene ale Turcieĭ să fie declarate autonome. Unul din motivele aceşteĭ propunerĭ a fost faptul că s'ar linişti elementele neliniştite din Bulgaria şi maĭ ales ceĭ 150 000 Macedonenĭ emigraţĭ. Propunerea a fost însă respinsă. Cu toate acestea, guvernul a reuşit să împiedice, în tot timpul războiuluĭ, orĭ-ce mişcare naţională. Cînd Grecia, înainte de a începe războiul, a sondat la Sofia atitudinea guvernuluĭ bulgăresc, Bulgaria a făcut şi Grecieĭ propunerea ca cele treĭ state balcanice să ceară în de-comun autonomia provinciilor europene ale Turcieĭ. Grecia n'a voit să primească această propunere, deşi Bulgaria promisese de pe atuncĭ că nu va pune nicĭ o piedică anexăreĭ Creteĭ, cerînd o egală satisfacţie şi pentru dorinţele sale naţionale“.

Dal.

DE LA SLĂNIC

Bolnaviĭ şi metoadele întrebuinţate la Slănicul din Moldova.

Să fie dintr'o simplă curiozitate, saŭ alt ceva să fie la mijloc? Eŭ singur nu ştiŭ ce m'a îndemnat să observ cu atîta scrupulozitate marea mulţime de oamenĭ bolnavĭ, pe carĭ îĭ văd în fie-ce dimineaţă făcîndu-şĭ cura, pe carĭ îĭ întîlnesc apoĭ plimbîndu-se prin frumoasele aleïe de brazĭ, palizĭ şi triştĭ pe uniĭ, pe alţiĭ greoĭ şi gîfîind.

Imĭ place, vedeţĭ, poate unde *eul* meŭ e un curios incorigibil, saŭ un cercetător, una din două; îmĭ place, zic, să nu scap nimic din vedere; dar maĭ ales pe om îmĭ place să-l cercetez, să-l discos, să-l pătrund.

Primul care mĭ-a căzut la îndămînă era un surmenat, de care sînt o legiune întreagă la [illegible]. Stăteam amîndoĭ la cascada şi vorbĭam, adică, maĭ bine zis, el vorbia şi eŭ ascultam.

In locul acesta frumos, superb, el îmĭ spunea ca nu simte nimic, că zgomotul apeĭ nu-ĭ face nicĭ o impresie; într'un cuvînt, îmĭ arătă marele dezgust ce simte. L'am întrebat de cauza boaleĭ şi mi-a răspuns că a muncit prea de timpuriŭ cu capul şi peste puterile sale intelectuale şi fizice. Apoĭ l'am întrebat cum se simte în urma cureĭ şi la ce fel de cură a fost supus.

— Din primul loc — răspunse el — am fost cîntărit de doctor, apoĭ a început sa mă examineze maĭ bine de o jumatate de ora; mĭ-a delimitat inima, stomacul, ficatul, splina, aşa că pieptul şi pîntecele meŭ par'că eraŭ un mozaic de liniĭ albastre şi roze trase cu un creion ce scria pe piele. După aceasta m'a întrebat de o mulţime de semne, pe carĭ eŭ le simţĭam şi pe carĭ le înşira ca şi cum le-ar fi aflat de la cine-va. In fine, după acest interogator, mĭ a examinat urinele, iar rezultatul a fost: 2-3 pahare izvor mineral No. 1, hidroterapie şi electricitate.

*

Tăcurăm cîte-va minute, după carĭ el începu cu un fel de neîncredere:

— Pe cît ştiŭ eŭ din auzite şi din cartea unuïa car vorbeşte despre izvoarele din Slănic, No. 1 se recomandă pentru afecţiunĭ venale, catarurĭ vesicale, etc. Eŭ însa observ c-o beaŭ fără

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

50

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

VI

Şi spuse cum staŭ lucrurile.

Ea nu făcu nicĭ o obiecţiune.

Se mulţumi să-ĭ spună:

— Fie... voĭ iscăli... dar am şi eŭ nevoïe de consimţimîntul şi iscălitura ta...

— In ce scop?

— N'am renunţet la proĭectul meŭ cu privire la Gilbert.

— Aşa dar, ceea-ce facem noĭ e un adevărat tîrg!... zise el zîmbind.

— Da, iscălitură pentru iscălitură.

— Fie.

Şi, cincĭ-spre-zece zile după aceasta Gilbert era instalat la castel.

V

Vom lăsa să se scurgă din noŭ o perioadă de zece anĭ, în care timpul nu face de cît să prepare evenimentele carĭ urmează.

Gilbert are maĭ mult de două-zecĭ de anĭ; el a ieşit de la Saint-Cyr plin de un spirit aventurier, a solicitat să facă parte dintr'o coloană de expediţiune în Sudanul francez.

A fost trimis în Africa şi la plecarea luĭ Sabina a încercat nişte chinurĭ doborîtoare.

Timp de zece anĭ, l-a considerat ca fiŭ al săŭ. Nimic nu ĭ-a turburat afecţiunea.

Orĭ de cîte-orĭ, în aceştĭ zece anĭ, s'a adresat la azistenţa publică pentru a vedea dacă mama părăsituluĭ a întrebat despre copil, i s'a răspuns că tabla nu poartă nicĭ o cruce că e tot virgină.

Şi acum, cînd Gilbert avea două-zecĭ şi unu de anĭ, cînd era om liber pe dorinţa sa, era sigură de el.

Mama denaturată putea să se prezinte de bună voïe!... Gilbert nu va întinde braţele către o inimă a căreïa dragoste n'a cunoscut'o nicĭ odată.

El se va întoarce spre Sabina.

Căcĭ Gilbert are pentru mama sa adoptivă o afecţiune pasionată.

Dar Gilbert s'a mărit, el e ofiţer şi ceasurile de durere a sosit pentru mamă.

— Dacă aşĭ fi fost într'adevăr fiul tăŭ, dacă ţĭ-aşĭ fi purtat numele tăŭ, aşĭ fi rămas lîngă tine... n'aşĭ pleca aşa de departe ca să capăt puţină glorie... Dar nu sînt nimic... n'am nume... Tu nu mă veĭ putea opri să 'mĭ fac unul...

Acesta fusese răspunsul luĭ la lacrimile şi rugile Sabineĭ.

Şi plecase.

Pe bastimentul săŭ, cu destinaţia pentru Senegal, eraŭ cîţi-va ofiţerĭ de geniŭ, de artilerie şi oamenĭ din infanteria de marină cu sub-ofiţeriĭ lor; cu toţiĭ o sută.

Printre aceştĭ sub-ofiţerĭ, Gilbert observă pe un băiat voinic şi frumos, cu figura inteligentă şi dulce, vesel şi îndrăzneţ.

Sufletele aŭ un fel de electricitate care pe uniĭ oamenĭ îĭ departează iar pe alţiĭ îĭ apropie între eĭ.

Ofiţerul surîse tînăruluĭ sergent.

Şi sergentul îĭ întoarse zîmbetul.

Nu trebuïa maĭ mult pentru ca între aceste doă nobile şi brave inimĭ să se creïeze una dintre acele prieteniĭ robuste pe carĭ le cumintează primejdiile întîmpinate în comun, devotamentele reciproce, în sfîrşit toate mizeriile şi neajunsurile acestor aspre şi adesea jalnice campaniĭ din negrul continent.

Gilbert se apropie de sergent.

— Sergent, cum te chĭamă?

— Filip Joltran.... Domnule locotenent...

— Arată-ţĭ livretul...

— Iată-l, domnule locotenent...

Gilbert îl răsfoi.

La pagina pedepselor, livretul era alb, neatins.

— Mă îndoĭam, murmură.

Şi înapoindu-i-l:

— Eştĭ reangajat... Aĭ ambiţiunea să ajungĭ ofiţer?.... vreĭ să-ţĭ facĭ cariera?...

— Nu, Domnule locotenent, îmĭ fac serviciul militar ca toată lumea. Dar am voit să profit ca să voĭajez. M'am angajat acum un an în infanteria de marină. M'aŭ făcut sergent şi acum mă trimit în Sudan. Sînt încîntat. Sfîrşindu-mĭ serviciul, mă voĭ întoarce la căminul meŭ, tot aşa cum am plecat...

— Şi ce profesiune aĭ?

— Inginer civil.

— Vom face campania împreuna.

— Cu atît maĭ bine, Domnule locotenent...

Şi, spontaneŭ cu un surîs sincer, unul cu ochiĭ în aĭ celuĭ-l'alt, îşĭ dadură mîinile.

Acesta era Filip fiul dulceĭ „Ac-Uşor.“

Copilul luĭ Thommeret.

Şi el, de asemenea, cînd a plecat, a făcut pe buna Jeană să verse destule lacrimĭ.

Dar el îĭ spusese cu încrederea tinereţeĭ:

— Mă voĭ întoarce... poţĭ fi sigură.. mă voĭ întoarce...

— Vaĭ! copilul meŭ, sînt mulţĭ aceia carĭ aŭ spus, ca tine, mamelor lor că se vor înapoïa, dar carĭ nu s'aŭ maĭ întors...

Şi nu numaĭ Jeana plîngea...

Fritz iubia pe copilul acesta ca şi cum ĭ-ar fi fost tată.

Dar nicĭ Joltran şi Jeana nu plîngeaŭ singurĭ..

Lîngă eĭ se afla o fată de şaĭ-sprezece anĭ...

Blanşa! fiica luĭ Joltran şi a Jeaneĭ:

Blondă, cu ochiĭ foarte albaştri, cu buzele roşiĭ, figura delicată şi maĭ albă de cît numele ce purta.

Avea deja graţiile uneĭ fete, dar păstra, în acelaşĭ timp, şi farmecul copileĭ.

Şi Blanşa şi Filip se adoraŭ.

Blanşa repeta:

— Ce te-a facut să ieĭ hotărîrea asta? Eram aşa de ferĭciţĭ...

— Vom fi maĭ fericiţĭ după ce m'oĭ întoarce...

Şi plecase.

Timpul, legînd pe Gilbert şi Filip întîlnind pentru prima dată două familiĭ carĭ se uraŭ, nu făcea de cît se prepare drama ce trebuïa să se desfăşure în viitor.

VI

Franţa se preocupa viŭ de afacerile noastre din Africa. Sudanul, toate poseseunile noastre vaste, stropite cu sînge frances, coprinse între Senegal şi Niger, eraŭ compromise.

Un duşman redutabil se ridicase în potriva noastră şi, în cîţi-va anĭ, cu toate sforţările soldaţilor francezĭ, el fundase un imperiŭ mare, organizase o armată numeroasă şi se războise crunt cu noĭ orĭ pe unde ne întîlnise.

Pînă în 1882 numele de Samory ne era necunoscut dar în urmă, cît sînge generos n'a costat el Franţa.

In potriva luĭ trebuïa să lupte Gilbert şi Filip.

Samory nu era de rasă regală.

Nu era de cît un simplu aventurier care, cu toată rasa luĭ, nu era de despreţuit.

Naşterea sa îl depărta de înaltele destine la carĭ aspira; dar era brav şi hotărît.

El se înregimenta sub stindardul unuĭ cap de secta în războiŭ cu veciniĭ săĭ.

Trecu foarte repede ca şef de grup şi sfîrşi prin a „înlocuĭ“ pe stăpînul săŭ.

Intreprinzător şi fără scrupule, el se văzu pe dată în capul uneĭ trupe de soldaţĭ aleşĭ.

Din victorie în victorie, el devenise stăpînul necontestat al întreguluĭ platoŭ al Nigeruluĭ superior şi al regiuneĭ care se întinde de la Atlantic şi Fonta-Djalon la Senegal şi Sudan. Atuncĭ luă titlul de „emir şi numenin“, şef de credincioşĭ.

El îşĭ formă o curte, îşĭ organiză statele şi continua cuceririle prin locotenenţiĭ săĭ, mărindu-şĭ fară încetare teritoriul.

Cînd colonelul Borgnis-Desbordes — azĭ general — încercă, în 1882, să pătrundă şi să întinda ocupaţiunea noastră în regiunea coprinsa între Kita şi Niger, se lovi de acest imperiŭ improvizat în cîţi-va anĭ şi comandat de un om căruïa nu-ĭ lipsia nicĭ curajul cuceritoruluĭ, nicĭ talentele administratoruluĭ.

Energia, bravura, abnegaţiunea, disciplina admirabilă a coloaneĭ noastre expediţionare cunoscură în sfîrşit sălbateca rezistenţă a luĭ Samory.

Pentru prima dată culorile noastre fîlfîiră pe malurile Nigeruluĭ, la Bumbaku.

Ne făcuserăm din Samory un duşman neîmpăcat.

In urma uneĭ a doua expediţiunĭ, dirijată de colonelul Gallieni, nişte negocierĭ dibace convinseră, în 1887, pe Samory să semneze cu noĭ un tractat, prin care imperiul săŭ era pus sub protectoratul nostru.

Dar pe dată reîncepu lupta. El profitase de pace pentru a-şĭ organiza armata şi a o face maĭ redutabilă.

Armata sa actuală cuprindea recruţĭ strînşĭ, soldaţĭ vechĭ şi militarĭ de elită.

(Va urma)

ALIANȚA ROMÂNO-TURCA

— Vezi pagina 4-a —

încredere: văd că cei mai mulți din vizitatori beaŭ apă de la No. III, ceea ce mă face să cred că aceea e mai bună.

— Suferi de stomac!

— Nu.

— Apoi apa de la numărul III, pe cît știŭ și eŭ, e pentru diferite boli de stomac, ficat, etc. Prescrierea ce ți s'a dat este deci bună.

In urmă am plecat amîndoi la hidroterapie, unde am rămas pe deplin mulțumit de instalație.

Bolnavilor cari fac hidroterapie așĭ putea zice că le este măsurat orĭ-ce pas. Apa este prevăzută cu un monometru pentru măsurat presiunea, cu un termometru pentru măsurat temperatura, în fine cu un pendul pentru măsurat timpul,— nu timpul cît mai aŭ a trăi bolnavii bine înțeles, căci hidroterapia nu-și mănîncă copiii cum făcea Cronos, ci din contra de aci înainte le dă timp de trăit...

•

De aci am plecat amîndoi spre hotel, tînărul surmenat și eŭ.

Pe drum mi s'a plîns de dureri de cap, mărturisindu-mi cu o groază vădită că noaptea aude niște glasuri cari'l bagă în mii de sperieți.

— Ce te mai faci azi, i-am zis la despărțire.

— La 5 ore trebuie să mă duc la ședința electrică. Mi-e c'am teamă însa, căci n'am mai fost electrizat nici odată.

Numai că nu-mi spunea: „te rog, însoțește-mă“.

Văzîndu-l așa de abătut, i-am luat înainte și, spuindu-i că sînt curios să asist la această ședință, l-am rugat ca să treacă pe la mine pe la 5 ore ca să mergem împreună.

La 4 și ceva tînărul bolnav bătea în ușa camerei mele.

— Stai, căci mai avem o jumătate de oră, îl întîmpin eŭ.

El nu se lăsă însă convins de loc: mi-a răspuns că ceasornicul meŭ trebuie să meargă răŭ; pe al luĭ și-l uitase la hotel, de și plecase convins că'l are asupră'i.

•

Ca să nu'l contrazic, îmi iaŭ pălăria și plecăm amîndoi spre cabinetul D-lui dr. Al. Brăescu, unde se țin ședințele electrice.

In sală așteptaŭ o sumedenie de inșĭ, surmenați și neurastenici, mai toți cu ochii lipsiți de strălucirea lor naturală, palizi la chip ca ceara.

Aci, după alți cîți-va, fu introdus tînărul despre care vorbesc și pe care îl însoțesc cu permisiunea doctorului.

Mașina cu care sînt electrizați este statică-electrică, sistem Bonetti. Oamenii sînt așezați pe un scaun izolat într'o baie de electricitate și apoi, medicul excitînd diferite părți ale organizmului, se observă ieșind scînteĭ... vaĭ! chiar din cei stinși cu desăvîrșire...

•

Izvorul No. III, pe care, după cum am arătat mai sus, îl invidia tînărul surmenat, se recomandă celor atinși de diferite boli de stomac, ficat, etc.

Toți acei cari fac cură la acest minunat izvor sînt întîi și 'ntîi supuși la un examen minuțios, cîntăriți (să știm încaltea la plecare cît am luat saŭ am lăsat din carnea noastră la Slănic), iar la necesitate li se face și examenul sucului gastric.

Efectele N-rului III sînt recunoscute de toți. Așĭ putea zice că progresele se observă văzînd cu ochii, numai după cîte-va zile de cură, și anume din buna dispoziție și din pofta de mîncare a curanților. E un minunat izvor care însănătoșează și'n acelaș timp întărește. Jos deci toate pomezile cari întineresc pentru cîte-va ore, tinerețe care dispare cum freci obrajii de piernă!

Mai naintea însă de-a fini despre izvorul No. III, îndrăznesc, cu voia cititorului, să pomenesc ceva despre un caz nostim ce s'a întîmplat unui curant.

•

Un Domn care atinge o frumoasă vîrstă, D. Gheorghe ⁎*⁎, om cu dare de mînă și dascăl în Bîrlad, orașul D-sale natal, venise aci pentru a'și mai lăsa ceva din grăsimea bolnăvicioasă ce poseda.

In adevăr, D. Gheorghe ⁎*⁎ se bucura — dacă bucurie e și asta — de una din acele grăsimi care îi făcea viața insuportabilă. Nu se putea scula, nu putea coborî 3—4 scări, nu 'și putea trage cizmele fără ajutorul altora.

D. dr. Brăescu, după ce l'a examinat, i-a recomandat hidroterapie și cură la No. III, adăugîndu-i, poate numai în șagă, că va scade cu 5 kilo.

Progresele se observaŭ zilnic. De unde mai nainte, pentru a ajunge la hidroterapie, numitul bîrlădean înconjura scările, după 15—20 de zile de cură cobora cîte 10—20 de scări, se încălța singur, în fine se simția ușor ca și un holteiŭ...

La plecare, cîntărindu-se din noŭ mare fu mirarea D-lui Gheorghe ⁎*⁎ găsind că a scăzut exact cu 5 kilo.

O întîmplare de sigur, dar care umplu de bucurie pe D. Gheorghe ⁎*⁎... In treacăt fie zis, ce bine mi-ar prinde mie încă 5 kilo!...

•

La Slănic, ori unde te-ai întoarce, dai cu ochii de atîtea mașinării și instalații, în cît nu mai știi pe cari s'o vizitezi întîi.

Nu m'am putut însă opri de a vizita instalația de aier comprimat. Aci medicul examinează bolnavilor capacitatea pulmonară cu un spirometru, apoi forța inimei cu un aparat care se numește sfigmomanometru. Bolnavii cari sînt supuși la aier comprimat petrec, zăŭ, bine. Inchiși, închiși nu'i vorbă, dar știŭ că nu se pot plînge că le lipsește aierul.

Ca să le treacă timpul mai iute, mulți citesc, alții joacă santasiuri, etc.

•

Despre băile minerale, pe cari le-am vizitat de asemenea, nu mai cred necesar să inzist, căci efectele lor remarcabile aŭ fost atestate de miile de suferinzi cari s'aŭ vindicat, lăsîndu-și reumatizmele, gutele, scrofulele, etc. la Slănic.

•

In privința metoadelor întrebuințate de medici, nu pot risca nici o discreție, dar, din treacăt auzind pe D. dr. Al. Brăescu discutînd cu un vizitator, am putut reține că D-nii d-ri Russ și Brăescu sînt ferm hotărîți să schimbe direcția empirică prin acea științifică modernă, hotărîre pentru care doctorii Slănicului merită toate laudele.

Puf.

Ediția de dimineață

Depeșile „Adevĕrului“

— Serviciul particular —

CUTREMUR DE PĂMÎNT

Viena, 4 Iulie

La Laibach a avut loc astă-zi un puternic cutremur de pămînt.

Toate casele din oraș aŭ fost în parte stricate. Mii de persoane staŭ pe cîmp. Panica este foarte mare, de oare ce sînt temeri ca să nu se repete catastrofele din anul trecut.

Spitz.

INCHEIEREA PĂCEI

— Serviciul particular —

Viena, 4 Iulie.

Din Constantinopol se telegrafiază că zilele acestea se vor sfîrși în mod satisfăcător tratările de pace.

Bursa în urcare. Lozurile turcești cotează 59.

Spitz.

INFORMAȚIUNI

Banda neagră și avocații

Influențele.— Indignarea avocaților. — Protestul avocaților. — Ce vor avocații.

Influențele

Samsarii din banda neagră, văzîndu-se prinși cu mîna în sac, caută acum să scape prin intervențiunea unor avocați influenți.

Ni se asigură că unii avocați lucrează pe capete pentru ca să scape pe acești escroci.

Indignarea avocaților

Purtarea acestor avocați— ale căror nume la rigoare le putem da — a indignat pe toți membrii baroului Capitalei.

Ei sînt hotărîți să intervie pe lîngă consiliul de disciplină pentru ca să se pună capăt intervențiunei avocaților în favoarea unor pungași ca samsarii implicați în chestia supraquotelor.

Protestul avocaților

Mai mulți avocați, cu cari am avut ocaziunea să vorbim astă-zi, ne-aŭ spus că, dacă parchetul va încerca să facă mușama afacerea samsarilor, atunci peste 200 de avocați din baroul Capitalei vor adresa un protest D lui ministru de justiție.

Ce vor avocații

Avocații cer ca parchetul să nu se mărginească în a instrui numai afacerea supra-quotelor, ci să se ocupe și de pungășiile pe cari unii samsari de avocați le comit zilnic.

Acești samsari aŭ ajuns o plagă pentru avocații din Capitală și parchetul ar trebui să intervină.

Vidi.

Voința Națională confirmă știrea, dată de noi alaltă-eri, că D. Kiru, directorul general al poștelor și telegrafelor, a hotărît casarea concursului pentru gradul de oficiant superior, concurs care s'a ținut în luna Aprilie.

Motivul casărei e modul scandalos în care s'a făcut acest concurs.

D. Kiru a orînduit o anchetă pentru a constata dacă și la concursul pentru gradele inferioare nu s'a petrecut acelaș lucru.

Se crede că și acele concursuri vor fi casate.

Viitoarele concursuri se vor ține în luna Septembrie.

Direcțiunea poștelor a emis cărți poștale de 15 bani închise pentru ori-ce oraș din interiorul țărei.

Pînă acum eraŭ în circulație cărți poștale închise de 5 bani cari serviaŭ numai pentru corespondențele locale.

Azi, Vineri, consiliul permanent al instrucțiunei publice va ține ședință, împreună cu inspectorii școlari primari, pentru a rezolva cestiunea învățătoarelor cari funcționează la școalele mixte din satele turcești și tătare din Dobrogea.

D. C. Alimăneșteanu, șeful serviciului minelor, a fost delegat de ministerul domeniilor să ia parte la congresul internațional de geologie ce se va ține anul acesta la Petersburg.

Acelaș minister a delegat pe D. inspector domenial C. Baicoianu să participe la congresul de statistică ce se va ține tot la Petersburg.

Ministerul de externe a trimis carnete de subscripțiuni legațiunilor și consulatelor romînești din străinătate, rugînd pe agenții noștri diplomatici ca să mijlocească pentru a se veni în ajutorul inundaților din țară.

La mai toate legațiunile s'aŭ subscris deja sume destul de frumoase.

Casa Dreyfus din Galați a semnat două mii de lei în folosul inundaților din țară.

Pe ziua de 1 Iulie aŭ rămas în orașul Focșani 40 bolnavi de friguri tifoide.

Ne mai producîndu-se nici un caz noŭ, epidemia se poate considera ca dispărută.

In curînd se va ține la Berlin o conferință asupra lepreĭ.

Ministerul de interne a delegat pe D. dr. Babeș ca să reprezinte țara la această conferință.

D. Ferichide, ministru de interne, s'a întors azi de la Galați, unde a fost pentru a vedea starea ce prezintă întreaga parte inundată a orașului acum în urma retragereĭ și pompăreĭ apelor.

O barbarie

Erĭ, pe la orele 5 d. a., trecătorii de pe strada Colțeĭ aŭ azistat la o scenă din cele mai barbare.

La spitalul Colțea, doi ungureni trăgeaŭ de mîini pe un bătrîn bolnav, pe care, în urma, l'aŭ aruncat pe stradă lovindu l cu capul de ziduri.

Publicul intervenind, ungurenii răspunseră că ei nu fac de cît să execute ordinul economuluĭ spitaluluĭ, care le-a poruncit să dea afară pe bătrînul bolnav, de oare-ce nu mai era loc pentru dînsul în spital.

•

Publicul se adresă atuncĭ economuluĭ, care răspunse într'un mod foarte arogant.

Cetățeniĭ, furioșĭ, începură să facă scandal și să ceară reprimirea sărmanuluĭ bolnav.

Numai după intervenirea unuĭ intern al spitaluluĭ, publicul a putut fi liniștit și bolnavul reprimit în spital.

*

După cum aflăm, bolnavul izgonit face parte din secțiunea D-luĭ dr. Severeanu.

Intre mulțĭ alțiĭ aŭ fost de față la această barbarie D-niĭ I Marinescu din strada Coțofenĭ 12, V. Vimescu strada Mihaĭ Bravu 47, D-na Șerbănescu strada Academieĭ 26, D. Ganescu, etc., etc.

Ce zice D. dr. Severeanu?

D. Sturdza nu va pleca în concediŭ de cît după vizita prințuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ.

Din partea direcțiuneĭ societățeĭ de asigurare din Brăila primim spre publicare următorul răspuns la un articol de reportaj apărut în „Adevĕrul“ și în care, vorbindu-se de cearta dintre D-niĭ Tisescu și Conisș, magistrațĭ din Brăila, se pomenește în mod incidental și de societatea sus numită, înregistrîndu-se un zvon căruia de alt-fel nimenĭ nu-ĭ poate da crezămînt.

Iată răspunsul:

Referindu-ne la articolul D-voastră apărut în numărul din 29 Iunie, sub titlul: *Un gheșeft colecționist*, și în care vorbițĭ de societatea noastră, ne permitem a vă remarca că se află o eroare în senz.

Aceĭ 300.000 leĭ pe carĭ îĭ menționațĭ nu sînt „un fond pierdut“, dar o sumă osebită, vărsată de acționarĭ pentru a întîmpina treptat toate cheltuielile carĭ s'ar prezinta, precum spese de organizare, de instalațiunĭ, etc. ale societățeĭ—și aceasta pentru ca capitalul să rămîie intact. Vă referim asemenea la „Monitorul Oficial“ din 23 Martie 1897, pagina 9839, unde vețĭ vedea că chiar Curtea de apel din Galațĭ vorbește de acest fond de leĭ 300.000 în termenĭ următori:

„Fond destinat pentru primele cheltuielĭ de stabilirea societățeĭ“.

Vedețĭ dar că nu e nicĭ cum chestiune de „un fond pierdut“, dar de un fond care este administrat într'un mod cu totul independent de capitalul societățeĭ.

Primițĭ, etc.

Direcțiunea societățeĭ romîne pentru asigurărĭ generale din Brăila.

Guvernul a ridicat de la Casa de depunerĭ ceĭ 200.000 leĭ dațĭ de rege pentru ajutorarea inundaților din țară.

Baniĭ vor fi împărțițĭ în sume de 10—20 miĭ leĭ și trimișĭ comisiunilor de prin județe pentru a'ĭ distribui.

Medicii prințuluĭ Ferdinand speră că pînă la 23 Iulie (4 August s. n.), cînd va sosi la Sinaia prințul Bulgarieĭ, bolnavul va putea părăsi palatul Foișor.

Divizia de Dunăre a flotileĭ romîne va începe la 15 Iulie manevrele.

Ministerul de instrucțiune va trimete anul acesta 50 de bursierĭ la sanatoriul din Predeal.

O escursiune

Societatea ungară de navigațiune fluvială și maritimă, voind a veni în ajutorul victimelor catastrofeĭ din Galațĭ, a organizat Duminica trecută, în acest oraș, o escursiune de plăcere la Măcin și înapoĭ, care a avut cel maĭ strălucit succes.

Pentru acest sfîrșit, sus numita societate a pus la dispozițiunea escursioniștilor unul din cele maĭ spațioase, elegante și accelerate vapoare ale sale, „Erszebet Kiralyne“, care ĭ'a condus la Măcin în sunetul muziceĭ comunale din Brăila, închiriată de agenția principală pentru acest scop.

Pe tot parcursul, atît la ducere cît și la întoarcere, a domnit pe bord cea maĭ francă veselie și ordine, grație maĭ ales măsurilor luate din timp de personalul vaporuluĭ.

La 7½ ore seara, vaporul cu toțĭ călătoriĭ s'aŭ reîmbarcat la Măcin și s'aŭ reîntors la Galațĭ, la orele 9½ p. m.

Nu putem în destul lăuda această faptă umanitară a sus ziseĭ societățĭ ungare care, procurînd gălățenilor o petrecere plăcută și agreabilă din toate punctele de vedere, contribui în acelașĭ timp și la ușurarea mizerieĭ.

E de dorit ca această faptă lăudabilă să găsească și alțĭ imitatorĭ.

Ni se atrage atențiunea asupra corectureĭ pe care a suferit-o scrisoarea D-luĭ Fleva în ultimul eĭ aliniat.

La ediția întîia găsim următorul pasagiŭ final: *„Să ne vedem totușĭ de cale, decĭ nimic nu poate opri în loc triumful* „Dreptățeĭ“.

La ediția a treia acest pasagiŭ este ast-fel corectat: *Să ne vedem totușĭ de cale, —căcĭ nimic nu poate opri în loc triumful* dreptățeĭ.

Iese la evidență că o luptă surdă există între Dreptatea și ceĭ carĭ luptă pentru dreptate.

Pe ziua de ierĭ aŭ învins aceștia din urmă.

Ministerul de lucrărĭ publice a pus la dispozitia primărieĭ din Galațĭ o mașină și maĭ multe vagoane carĭ vor fi întrebuințate la transportarea de pămînt de la gura tuneluluĭ Barboșĭ pînă la docurĭ pentru a se așeza peste locurile mocirloase.

Sinuciderea din Dorohoĭ

Alaltă-ierĭ, pe la orele 4 după amiazĭ, Tomaziu Ion, soldat în regimentul 29 Dragoș din Iașĭ, s'a sinucis în urmă toarele împrejurărĭ:

Intorcîndu-se de la instrucție, a intrat în cort și, profitînd de absența camarazilor săĭ, a încărcat arma, și-a pus țeava în gură și cu degetul de la piciorul drept a apăsat pe trăgaciŭ.

Moartea a fost instantanee.

*

Sergentul de gardă, auzind detunătura produsă de descărcarea armeĭ, alergă la cort unde găsi pe Tomaziu mort.

Imediat dete alarma. Comandantul piețeĭ, D. maior Tarnoschi, fiind înștiințat, se prezintă la fața loculuĭ, însoțit de D. locot. Cernea, aghiotantul săŭ, și începu cercetările.

*

Asupra nenorocituluĭ Tomaziu s'a găsit o scrisoare care conține următoarele rîndurĭ:

„Regret mult că n'am avut 10 banĭ să-mĭ cumpăr 2 cărțĭ poștale pe carĭ să fi putut scrie părinților meĭ chinurile și torturile suferite, cum și o oglindă înainte de a murĭ ca să-mĭ fi văzut fața pe care să-mĭ citesc suferințele.“

Tomaziu n'avea de cît 21 de anĭ. El a fost încazarmat anul acesta la 10 Aprilie, era absolvent a patru clase gimnaziale și fiul unuĭ învățător din Dorohoĭ.

•

Din diferitele hîrtiĭ și cărțĭ găsite asupră-ĭ se poate constata că el era un admirator a luĭ Schopenhauer și Eminescu.

Pe o altă hîrtie s'aŭ găsit scrise tot de el următoarele două fraze:

„Mor din propria mea voință. Nimenĭ nu e vinovat“.

•

Se zice că scrisoarea despre care am pomenit înaintea acesteia ar fi dispărut și la procesul-verbal redigeat de D. maior Tarnoschi nu s'aŭ anexat de cît acele două fraze scrise în pripă, cu litere marĭ, cu plumbul.

D. general Iarca, comandantul corpuluĭ al IV-lea de armată, a însărcinat pe căpitanul Chirculescu, comisar regese al consiliuluĭ de războiŭ din Iașĭ, să se transporte la fața loculuĭ pentru a face o minuțioasă anchetă.

Fn.

RUȘII ȘI BULGARII

Corespondentul nostru din Brăila ne scrie că erĭ aŭ trecut prin acel oraș nouă ofițerĭ superiorĭ rușĭ. Eĭ aŭ plecat cu vaporul în Bulgaria.

In acelașĭ timp, ne anunță că vapoarele rusești continuă a transporta arme și munițiunĭ de la Reni în Bulgaria.

Aceste știrĭ sînt foarte semnificative și ar fi bine ca guvernul să ia măsurĭ pentru ca țara să fie prevenită la timp dacă un conflict serios amenință să izbucnească.

Ediția de seara

Cutremurul din Laibach

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Laibach, 3 Iulie.— La orele 6 și 53 min. dimineața s'a simțit un cutremur de pămînt care a ținut șase secunde.

Maĭ multe zidurĭ publice saŭ particulare aŭ suferit cîte va pagube. Pînă acum nu se cunoaște nicĭ un accident de persoane.

Laibach, 3 Iulie.— Cutremurul de pămînt a fost simțit aproape în toată Carniola, dar maĭ slab.— La Laibach cele maĭ multe case așezate pe malul stîng al apeĭ Laibach aŭ avut stricăciunĭ ca în 1895.

Populațiunea nu e alarmată.

Turciĭ evacuează Tesalia

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 3 Iulie.— Se asigură că consiliul de miniștrĭ, ținut ierĭ, ar fi hotărît evacuarea Tesalieĭ într'un timp destul de scurt pe de altă parte s'ar fi menținut ocupațiunea linieĭ Peneuluĭ.

In fie-care zi e consiliŭ de miniștrĭ la Yldiz-Kiosk.

In cercurile oficiale se crede că, cu toată rezistența necontenită a Turcieĭ, ne putem aștepta la o dezlegare pacinică a chestiuneĭ granițeĭ tesaliene.

Cestiunea Panamaleĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 3 Iulie.—In culoarele Camereĭ s'a răspîndit știrea că Cornelius Hertz a recunoscut că e autorul scrisoreĭ care promite descoperirĭ și declară delegaților comisiuneĭ de anchetă asupra Panamaleĭ că, prezintîndu-se șapte-spre-zece membri aĭ comisiuneĭ la Bournemouth, ar fi dispus să spună tot ce știe.

Italia și pacea

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne“)

Roma, 3 Iulie. — „Senatul“.—D. Visconti Venosta declară că puterile susțin în unanimitate condițiunile de pace

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 85 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a doua

VIII

Remușcărĭ

Peste două zile de nerăbdare nespusă primi o telegramă.

Zicea:

„Vino iute. Evenimente marĭ s'aŭ întîmplat.

„Sînt văduvă.

Carmen

— Văduvă, strigă Ramon... Firmin a murit, și ea e singură, pierdută la capătul lumeĭ... biată soră!

Telegrama venia din Cayena.

Plecă cu cel d'întîĭ vapor.

Cînd sosi găsi pe Carmen în doliŭ mare pe cheiŭ.

Plînseră mult unul în brațele altuia.

Apoĭ vorbiră mult, foarte serios, la umbra copacilor de pe terasa locuințeĭ luĭ Carmen.

Atuncĭ văzu ea cît era dînsul de prăpădit.

Era slab, privirea îĭ era stinsă, părul începu să-ĭ albească.

Carmen ghici ușor mîhnirea care după ce îĭ arsese inima îĭ rodea corpul.

Se înfioră.

Vedea moartea gata să puie mîna pe pradă.

Cugetă:

—Nu s'a mîngîiat de moartea Eleneĭ. Trebuie să caut a-l distra. Il scap eŭ!

Și luĭ Ramon i se părea că sora luĭ era schimbată.

Dar ea se făcuse maĭ frumoasă.

Acum se făcuse femeie serioasă, nu maĭ era nebunatică ca maĭ nainte.

Observă cu mirare pe fața eĭ expresia uneĭ fericirĭ liniștite și cugetă în el că Firmin nu fusese soțul a căruĭ moarte să lase pe soție nemîngîiată.

Știa că nu se luaseră din iubire, dar nu se aștepta la o uitare așa de repede.

Petrecură ziua spunîndu-șĭ fiecare ce avea pe suflet.

Iĭ spuse cum fusese soțul eĭ omorît și cum și dînsa fusese rănită, dar ca prin minune scăpase.

O îngrijise mama unuĭ ofițer care fusese și el rănit în luptă.

Dînsa fusese prea bună cu ea

— Am să i te prezint, zicea zîmbind; poțĭ să-ĭ mulțumeștĭ în bună voie, căcĭ de nu era ea nu-țĭ maĭ vedeaĭ sora.

Pe cînd povestia Carmen se roșise de maĭ multe orĭ.

Dar Ramon nu băgase de seamă.

— Cum o chiamă pe această damă? întrebă Ramon.

— Doamna d'Alboize. Pe fiul săŭ care e ofițer de stat-major și e însărcinat cu o misiune aci îl chiamă Robert... Mîine va veni pe aci. Să vezĭ ce femeie încîntătoare, ce mamă perfectă.

A doua-zi pe la patru veni.

Era însoțită de fiul săŭ.

Cunoștința se făcu în modul cel maĭ cordial.

Stătură împreună pînă noaptea tîrziŭ.

Luĭ Ramon îĭ plăcu mult și muma și fiul, ceea-ce făcu mare plăcere luĭ Carmen.

In sfîrșit, între sora sa, între această mamă admirabilă și tînărul distins Ramon se simți maĭ puțin nefericit.

Părea că crudele cugetărĭ carĭ îl chinuiseră se schimbaseră încet-încet.

Ura pieria.

Iertarea, poate chiar iubirea îĭ alunecaŭ pe nesimțite pe inimă.

Iubirea!

In nopțile de nesomn adesea își zisese cu groază:

— Tot iubesc pe ticăloasa care m'a trădat. Iubesc și pe copilul străin care mi-a dat mie primele sărutărĭ și ale căruĭ cele d'întîĭ zîmbete le-am văzut.

Nenorocitul plîngea de mînie că nu-șĭ putea zmulge din inimă această amintire rușinoasă.

Cîte odată par'că ar fi vrut să-ĭ vadă.

Dar mîndria îĭ înăbușia pornirea.

A doua-zi lupta începea din noŭ.

O iubise mult.

In curînd chinul i se spori cînd pricepu că Robert și Carmen se iubiaŭ.

Le vedea dragostea în ochĭ.

Iĭ vedea furișîndu-se în grădină ca să vorbească puțin.

Așa făcuse și el cu Elena la castelul Penhuet.

Adese orĭ Carmen vorbia de Elena.

Iĭ lăuda calitățile.

Ramon auzia aceste laude fără să lase să i se vadă ceva pe față.

Dar cugeta:

— Ah, ticăloasa, cum îĭ înșela pe toțĭ.

Nicĭ Carmen, nicĭ Robert nu puteaŭ înțelege durerea ce simția el cînd auzia vorbindu-se de nevasta sa.

Eĭ credeaŭ pe Elena moartă de șapte anĭ.

Credeaŭ dar că timpul ar fi trebuit să calmeze puterea mîhnireĭ și să facă loc, în inima luĭ Ramon, sentimentuluĭ de întristare blîndă pe care o întreține amintirea.

Carmen și Robert se gîndiaŭ să se cunune cît se va putea maĭ curînd.

Robert fusese de ideie să spuie luĭ Ramon tot trecutul.

Carmen se împotrivise.

Intr'o seară ceĭ doĭ bărbațĭ stăteaŭ tăcuțĭ și priviaŭ oceanul.

Aci crezu de cuviință Robert să spuie luĭ Ramon cît dorește să ia de soție pe sora luĭ.

Ramon primi cu fericire.

Căsătoria se făcu curînd.

Scenele de iubire carĭ urmară după căsătorie făceaŭ răŭ luĭ Ramon.

Eĭ îĭ amintiaŭ trecutul fericit.

Marcel se făcuse de 13 anĭ.

Ramon se uita la el și cugeta că și Fanfan ar fi fost de aceeașĭ vîrstă.

Cugeta:

— Și eŭ așĭ fi putut avea un băiat cu care m'așĭ fi putut mîndri, dar un bastard ĭ-a luat locul... l'am gonit, dar sînt lipsit și de bucuriile paternitățeĭ.

Toate gîndurile acestea îl făcură să nu maĭ poată suferi a vedea fericirea celor doĭ soțĭ.

Hotărî dar să se întoarcă la Panama pînă ce va uita saŭ pînă ce moartea îl va scăpa de chin.

Intr'adevăr, plecă curînd.

Cînd se despărți de ceĭ carĭ îl iubia, cînd țărmul se pierdu în întuneric începu să plîngă.

Iar era singur, mereŭ singur față cu soarta luĭ neîmpăcată.

La ce se întorcea la Panama?

N'avea nicĭ o treabă acolo.

Se gîndia dar că prietenul săŭ Nerville îl va sili să lucreze și astfel să maĭ uite.

Il găsi grav bolnav de frigurĭ galbene.

Nimenĭ nu era lîngă el ca să-l ajute.

Pînă și doctorilor le era teamă să vie să-l vadă.

Numaĭ un servitor de la hanul unde căzuse bolnav (căcĭ nu-l găsi acasă ci la un sat unde avea de lucru) îĭ aducea apă.

Starea nenorocituluĭ era disperată.

Suferia la nebunie și se ruga într'una să-ĭ dea apă.

Durerea cea mare era că murea tînăr și departe de soția și de fiica luĭ iubită.

Ramon simția că ochiĭ i se umplu de lacrimĭ.

Bolnavul îĭ dădu un pachet de scrisorĭ pentru fiica luĭ.

Curînd după aceea avu o criză de spazmurĭ violente.

Montlaur văzu că se apropie moartea.

Intr'adevăr, muri spre ziuă după ce în aiurarea luĭ strigase mereŭ nevasta și fetița.

(Va urma)

pe carĭ le-aŭ formulat. Se aşteaptă răspunsul Porţiĭ.

Trupele şi vasele italiene trimese în Creta vor sta acolo pînă ce ocupaţiunea va fi încetat.

Intîrzierea autonomieĭ Creteĭ provine de la prelungirea negocierilor privitoare la pace.

Senatul aprobă budgetul.

Pacea se încheie

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Reducerea indemnizăreĭ. — Tratările de războiŭ.

Londra, 3 Iulie. — „Standard“ află din Constantinopol că consiliul de miniştri a consimţit, după sfaturile sultanuluĭ, să reducă despăgubirea de războiŭ la şase milioane de lire.

Sultanul a poruncit miniştrilor săĭ să încheie pacea cît maĭ curînd şi să semneze preliminările eĭ cel maĭ tîrziŭ astă-zĭ.

Londra, 3 Iulie. — „Times“ află din Constantinopol că ambasadoriĭ aŭ invitat pe Tewfik-Paşa să ia parte la întrunirea ambasadorilor, care se va ţine azĭ, spre a declara în mod categoric dacă Poarta consimte să negocieze asupra bazelor propuse de puterĭ saŭ dacă refuză s'o facă.

Constantinopol, 3 Iulie. — Ministrul de externe s'a dus la întrunirea ambasadorilor, care s'a ţinut azĭ, şi a comunicat hotărîrile consiliuluĭ de miniştri, după carĭ chestiunea principiilor a găsit o soluţiune favorabilă. Negocierile în privinţa păceĭ vor continua în zilele următoare.

D. Cambon a plecat la Marsilia împreună cu familia sa care e bolnavă. Se va întoarce după două săptămînĭ.

Dschevad, vechiul guvernator general al insuleĭ Creta, va fi numit comandant al forţelor militare din Creta.

Ultime informaţiunĭ

Alianţa romîno-turcă

Incă în numărul nostru de la 12 Iunie, într'un articol intitulat „Inţelegerea romîno-turcă“, am arătat că între guvernul romîn şi Poartă se urmează tratărĭ în vederea uneĭ alianţe militare. Am arătat atuncĭ că aceste tratărĭ sînt favorizate pe de o parte de Germania care, în politica sa, favorizează pe Turcĭ, iar pe de altă parte de înarmările Bulgarieĭ care, sprijinită de Rusia, amenință vecĭnic pacea Turcieĭ şi a Romînieĭ.

Maĭ mult încă, în articolul nostru de la 12 Iunie, am arătat că înţelegerea, care trebuia să se consacre printr'un tratat în toată regula, s'a făcut numaĭ pentru cazurile de defensivă, adică : **Turcia va da sprijinul săŭ Romînieĭ dacă aceasta va fi atacată de Bulgarĭ, la rîndul lor Romîniĭ aŭ a sprijini pe Turcĭ numaĭ în cazul cînd Bulgariĭ ar lua ofensiva contra lor.**

•

Frankfurter Zeitung vine să confirme acum cele anunţate de noĭ cu o lună în urmă, adăogînd că *preliminările tratatuluĭ s'aŭ şi semnat.*

Intr'adevăr, iată ce depeşă publică ziarul în cestiune, în genere bine informat :

„Prin cercurile bine informate se asigură că la Yldiz-Kiosk s'a încheiat un tratat între Turcia şi Romînia. La realizarea acestuĭ tratat a **participat şi o mare putere.**

„Tratatul acordă Turcieĭ un ajutor în caz cînd Bulgaria ar avea vre-un plan de războiŭ.

„Avantagele acordate Romînieĭ se vor realiza în cel maĭ scurt timp.

„Semnările preliminare s'aŭ făcut ierĭ (12 Iulie st. n). După aceasta ministrul romîn a fost primit în audienţă de sultan, care i-a acordat şi marele cordon al *Osmanieĭ*.“

Pentru schimbul ratificaţiilor definitive ale acestuĭ tratat, D. Djuvara, ministrul Romînieĭ, pleacă la Bucureştĭ, iar ambasadorul turc din Bucureştĭ pleacă la Constantinopol.

*

Cetitoriĭ vor şti acum, după cele anunţate de noĭ, că marea putere care a azistat la încheierea tratatuluĭ este Germania.

De asemenea depeşa confirmă şi cele anunţate de noĭ : că alianţa are un caracter defensiv, după cum reiese din pasagiul: „în caz cînd Bulgaria ar avea vre-un plan de războiŭ“.

Dal.

D. conte d'Aubigny, ministrul Franţieĭ în Capitală, şi D. Delvincourt secretarul legaţiuneĭ franceze, aŭ plecat azĭ la Sinaia, unde vor petrece tot timpul vereĭ.

D. conte de Thurn, secretarul general al consulatuluĭ austro-ungar, a fost însărcinat cu girarea afacerilor consulatuluĭ pe timpul celor 6 săptămînĭ cît baronul d'Aerenthal, ministrul Austro-Ungarieĭ în Capitală, va lipsi din ţară.

Ministerul de interne a primit ierĭ din partea D-luĭ Zorilă, prefectul Galaţilor, un tabloŭ de inundaţiĭ din acel oraş carĭ aŭ primit deja ajutoare şi altul de aceia carĭ aŭ nevoie a fi ajutaţi.

Examenele de ofiţerĭ ale soldaţilor bacalaureaţĭ continuă şi azĭ.

Comisiunea se poartă cu cea maĭ mare severitate, căcĭ voieşte să reuşiască numaĭ vre'o cîţĭ-va din ceĭ 140 de bacalaureaţĭ, pentru a dovedi ministruluĭ de războiŭ că trebuie să se introducă serviciul obligatoriŭ de un an pentru bacalaureaţĭ.

D. ministru de războiŭ a numit o comisiune examinatoare a şcoaleĭ speciale de cavalerie de la Tîrgoviştea.

Ea se compune din D-niĭ general Băicoianu, inspectorul general al cavaleriei, ca preşedinte, şi D-niĭ coloneli Florescu şi Cialîc, comandanţiĭ regimentelor 3 şi 5 roşiorĭ, ca membri.

Examenele vor începe în ziua de 7 Iulie.

D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, se va întoarce azĭ de la Piteştĭ. D-sa a făcut o anchetă la penitenciarul din acea localitate.

Ştirea despre contrabanda de spirt din Ploieştĭ a făcut o impresie penibilă printre bancheriĭ din Capitală, de oare-ce proprietaruĭ fabriceĭ de spirt, D. Samuel Ergas, este în strînse legăturĭ comerciale cu cele maĭ marĭ case de bancă din Bucureştĭ.

Azĭ, cu trenul de 5.55, D-niĭ Sturdza şi Ionel Brătianu, însoţiţĭ de D. inginer Radu, s'aŭ întors în Capitală, venind de la T. Jiu, unde aŭ azistat la inaugurarea poduluĭ de fier de peste apa Jiuluĭ.

Consiliul comunal al oraşuluĭ Tîrgu-Neamţu a fost dizolvat.

Comisia interimară se compune din D-niĭ Ion Ştefănescu, preşedinte ; G. Munteanu, vice preşedinte ; căpitan M. Tăutu, Gh. al Vadaneĭ şi N. Tomovicĭ, membri.

Consiliul sanitar superior se întruneşte diseară pentru a discuta asupra măsurilor ce trebuiesc luate contra epidemiilor ce bîntuiesc ţara.

D. Schina, primarul oraşuluĭ Constanţa, a sosit în Capitală pentru a supune consiliuluĭ de miniştri un proiect de îmbunătăţirĭ pentru acest oraş.

Proiectul D-luĭ Schina se va discuta într'un viitor consiliu de miniştri.

Elevele azilului Elena Doamna vor pleca la 15 Iulie la Bughea, unde vor sta pînă la începutul anuluĭ şcolar.

Iată cum vor face serviciul în timpul vacanţeĭ preşedinţiĭ tribunaluluĭ de Ilfov:

D. D. Mavrodin de la 1—7 Iulie.
D. Oscar Niculescu de la 8—22 Iulie.
D. Florian de la 23—31 Iulie.
D. Paraschivescu în tot timpul luneĭ luĭ August.

D. Al. Em. Lahovari, ministrul ţăreĭ la Roma, se află de cîte-va zile în Capitală.

D-sa va sta două lunĭ în Romînia.

Ierĭ D. Stolojan, ministru de domeniĭ, a ordonat telegrafic agenţilor forestierĭ din judeţul Covurluĭ să dea gratuit locuitorilor din Bădălan, ale căror case aŭ fost dărîmate de inundaţiĭ, lemne din pădurile statuluĭ pentru a'şĭ reconstrui casele.

S'a aprobat modificarea bugetelor judeţelor Vasluĭ, Roman şi Covurluĭ.

La examenul pentru admiterea de elevĭ în şcoala militară, care se ţine actualminte la Iaşĭ, s'aŭ prezintat foarte puţinĭ candidaţĭ comparativ cu numărul de locurĭ vacante.

Marea casa industrială A. et A. Crompton et C-ie de Shaw, din Anglia, a trimis guvernuluĭ suma de 2.520 leĭ pentru ajutorarea inundaţilor.

Falşificatoriĭ de timbre

Poliţia din R.-Sărat a înaintat poliţieĭ Capitaleĭ pe falşificatorul de timbre Weiss. El a fost adus azĭ la parchetul de Ilfov, unde s'a început instruirea afacereĭ.

Parchetul cercetează acuma dacă Weiss şi tovarăşiĭ săĭ aŭ pus în circulaţie şi, vînzînd timbrele false, aŭ înşelat lumea. Numaĭ în cazul acesta, crima de falş fiind consumată, Weiss va fi depus la Văcăreştĭ.

Parchetul din Capitală s'a pus în relaţiune cu parchetul din Focşanĭ pentru a vedea dacă tatăl luĭ Weiss, Eizig, a vîndut timbre falşificate.

De asemenea a fost citat la parchet şi Birnbach, căcĭ sînt indiciĭ că acesta a vîndut cu ştiinţă mărcĭ falşificate.

Cu privire la demisia D-luĭ Herţfeld din postul de director al societăţeĭ de asigurare „Patria“, aflam că D-sa a fost silit să-şĭ dea demisia din cauza neregularităţilor ce s'aŭ descoperit în administraţia societăţeĭ.

Consiliul de administraţie ceruse chiar ca registrele societăţeĭ să fie revăzute de maĭ mulţĭ comptabilĭ experţĭ, cînd se descoperi o lipsă de vre-o 50 de miĭ de leĭ.

In urma acesteĭ constatărĭ, D. Herţfeld şi-a dat demisia.

Pînă acum s'aŭ înscris vre-o patruzecĭ de medicĭ romînĭ pentru a participa la marele congres medical-internaţional ce se va ţine la Moscova.

In urma ancheteĭ făcută de ministerul de finanţe cu privire la contrabanda de spirt din Ploieştĭ, s'a descoperit pînă acum că D. Ergas frustra statul deja de vre-o doĭ anĭ.

Pierderile statuluĭ în acest timp se urcă la maĭ mult de un milion de leĭ.

Maĭ multe persoane marcante din Ploieştĭ sînt compromise în această afacere.

Astă seară soseşte în Capitală, în virtutea unuĭ concediŭ de două săptămînĭ, D. Rosetti-Solescu, ministrul ţăreĭ la St. Petersburg.

Societatea creditului funciar rural a dat 6000 leĭ pentru inundaţĭ, iar Eforia spitalelor civile 1000 leĭ.

Sinuciderea din Focşanĭ

Am dat ierĭ ştirea despre sinuciderea unuĭ elev din şcoala fiilor de militarĭ din Iaşĭ.

Iată amănuntele carĭ le primim de la corespondentul nostru din Focşanĭ:

Tînărul Constantin Neculau era elev în clasa a IV-a la şcoala fiilor de militarĭ din Iaşĭ. El rămăsese corigent la matematicĭ şi, după regulamentul şcoaleĭ, urma să fie exclus din şcoală şi trecut la corp.

•

Neculau se duse la profesorul de matematicĭ şi stărui să i se dea punctele ce-ĭ lipsaŭ la medie. Cererea însă nu-ĭ fu ascultată.

De şi fiul unuĭ mare proprietar din Focşanĭ şi om influent, totuşĭ tînărul Neculau nu voia să recurgă la stăruinţele familieĭ. El voia să nu ştie că a rămas corigent şi apoĭ avea ambiţia ca nimenĭ să nu ştie că a trecut examenele prin stăruinţe.

Ajuns în Focşanĭ, el păstră tăcerea. Intrebat de ceĭ de acasă cum şi-a trecut examenul, el răspunse că bine şi atîta tot.

*

Pe la orele 3 el se duse la un canton de pe linia ferată şi, în momentul cînd venia un tren de marfă, aruncă în aer biletul de liber parcurs ce avea în mînă şi, făcînd o săritură de nebun, se aruncă între şine cu capul spre maşină

Familia Neculau este şi maĭ dureros lovită prin faptul că, în aceeaşĭ zi cînd elevul se omorîse, o telegramă a ministruluĭ de războiŭ anunţa pe directorul şcoaleĭ fiilor de militarĭ din Iaşĭ că elevilor rămaşĭ corigenţĭ la un singur obiect, în urma uneĭ modificărĭ a regulamentuluĭ în vigoare, li se acordă dreptul a da un noŭ examen de corijare în luna Septembrie.

In ziua de 18 Iulie se vor face maĭ multe înaintărĭ în armele geniuluĭ, infanterieĭ şi artilerieĭ.

Tot la această dată va fi înaintat şi prinţul Ferdinand la gradul de general.

Mihail Georgescu, autorul atentatuluĭ cu vitriol de la şosea, a fost transportat la penitenciarul din Galaţĭ. Aceasta în urma cerereĭ directoruluĭ penitenciaruluĭ Văcăreştĭ, care nu maĭ ştia cum să astîmpere pe arestatul nebun.

Georgescu bătea în fie-care zi pe gardieniĭ penitenciaruluĭ şi încerca adesea să evadeze.

Din această cauză, directorul era silit să'l ţină în fiare.

Azĭ după amiază se va ţine un consiliŭ de miniştri la ministerul de interne.

D. Triandafil, primarul de Huşĭ, a obţinut un concediŭ de o lună.

Ofiţeriĭ arestaţĭ din cauza ultragiuluĭ comis asupra persoaneĭ D-luĭ prim procuror Săţeanu aŭ fost puşĭ în libertate.

Afacerea va fi trimisă înaintea tribunaluluĭ corecţional civil.

Ministerul de războiŭ a hotărît să se facă plantaţiunĭ şi la forturile de la Nămoloasa.

D-na Neuschotz, care a încercat să frustreze comunitatea izraelită din Iaşĭ cu suma de 200 miĭ de leĭ, a fost chiemată ierĭ la judecătorul de instrucţie d'acolo, care ancheteazâ afacerea.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

Camera engleză. — Scupcina. Inţelegerea sîrbo-bulgară.— Tunelul Simplon.

Paris, 3 Iulie. — Ziarele povestesc că în timpul întoarcereĭ preşedintelui republiceĭ de la revista din Longchamps spre Eliseŭ, un individ se apropie de trăsura D-luĭ Faure şi-ĭ dete o suplică.

Acest individ a fost arestat în mod provizor ; e un vechiŭ soldat căzut în mizerie.

Londra, 3 Iulie. — Camera lorzilor Billul privitor la înarmarea insuficientă a vaselor de comerţ se primeşte după a treia citire.

Camera comunelor. *D. Curzon spune că puterile s'aŭ declarat în potriva măririĭ trupelor turceştĭ în Creta. Nu se vede ca Poarta să se gîndiască la executarea acestuĭ proiet.*

Belgrad, 3 Iulie. Scupcina aprobă tratatul de comerţ cu Bulgaria după discursul d-luĭ Simicĭ, preşedintele ministeruluĭ.

Se primeşte cu entuziasm discursul D-luĭ Gerschic, radical, care relevează solidaritatea dintre Serbia şi Bulgaria.

Aussee, 3 Iulie. — Se aşteaptă pentru azĭ pe D. de Buelow, invitat de principele de Hohenlohe.

Viena, 3 Iulie. — Impăratul şi împărăteasa aŭ sosit la Ischl.

Roma, 3 Iulie. — S'a amînat Camera deputaţilor pînă'n luna Noembrie.

Lausanne, 3 Iulie. — Marele consiliŭ al cantonuluĭ Vaud a votat după prima citire un proiect de subvenţiune de patru milioane francĭ în favoarea tuneluluĭ din Simplon.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 3 Iulie.

Grîŭ : 9,700—870 hect.; 58—56 3/4 libr.; 11,00 preţ.

Porumb : 14.000—850 hect.; 61—57 1/2 libr.; 63,08—59 1/2 preţ.

Marmorosch Blank et Comp.

REPORTAGIU

Din Capitală

Soldatul Matache Ganea, dezertor, a evadat astă-noapte din arestul corpuluĭ II de armată.

Cazul a fost adus la cunoştinţa poliţieĭ Capitaleĭ.

Soldatul Matache maĭ era dat judecăţeĭ şi pentru alte delicte.

Din ţară

Zilele trecute locuitorul I. Mocanu din comuna Nicoleştĭ, judeţul R. Sărat, a omorît un cioban, din comuna Corăştĭ, acelaşĭ judeţ, lovindu-l cu o bîtă în cap.

Mocanu a fost arestat şi înaintat parchetuluĭ.

POŞTA PREMIILOR

Fascicola III a *Tablourilor celebre*, pusă de două zile în vînzare ca premiĭ la dispoziţia cetitorilor „Adevĕruluĭ“, este deja epuizată.

O înlocuim decĭ cu fascicola 4, al căreĭ coprins îl vom da sub rubrica premiilor în numărul de mîine.

Bazarul de caritate Radivon

Beneficiŭ pe ziua de 2-3 Iulie leĭ	63.70
Suma precedentă leĭ	820.05
Total:	883.75

ECOURI

◆ Cu începere de la 4 Iulie, orele de serviciŭ la oficiul de stare civilă din Capitală vor fi, pînă la noui dispoziţiunĭ, *de la 7 ore dimineaţa pînă la 12 şi jum. p. m.*

La biuroul de decese însă, orele de serviciŭ vor fi tot ca şi pînă acum, *de la 11 ore dimineaţa pînă la 5 p. m.*

Duminecile şi sărbătorile, biurourile de naşterĭ şi de decese vor fi deschise ca şi pînă acum, de la 11 ore dimineaţa pînă la 3 ore p. m.

DEPLASARI

3 IULIE

Hotel Bulevard : A. Karavasiliu, proprietar, Kahul ; A. Mendl, proprietar, Brăila ; Robert Baker, fabricant, America; H. Lec, fabricant, America; Waertler, director general, Buhuşĭ.

Hotel Imperial : Ştefănescu, proprietar, Piteştĭ; Livescu, avocat, Iaşĭ.

Hotel Regal : Paladi, proprietar, T.-Severin; Delibacoli, avocat, Brăila ; Chîntescu, prefect, Constanţa; Lunguceanu, student, Paris.

Englisch-Hotel : d-r Popescu, medic, T.-Ocna; D. Dimitrescu, avocat, T.-Vesteĭ.

Hotel Frascati : Dornescu, senator, P.-Neamţu ; I. H. Davids, voiajor, Germania; Emil Brull, voiajor, Viena ; Ricard Flacs, voiajor, Dresda.

Hotel Metropol : Argenti, inginer, Botoşanĭ; Dimitriu, magistrat, Botoşanĭ ; Gheorghiu, inginer, Constanţa; G. Callu, inginer, C.-Vodă.

Hotel Paris : Brüll, proprietar, Piatra-N.; Botoşanu, proprietar, Bacăŭ.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate

VIENA		
Napoleonul	Fl.	9.595
Rubla	»	126.62
Credit. Austalt.	»	368.75
Cred. fonc. austr.		451. »
» ungar	»	397.50
Drum fier austr.	»	351. »
Lombarde	»	85.20
Alpinea	»	124. »
Losurĭ turceştĭ	»	58 10
Rentă perp. austr.		102.10
» arg.	» »	02. 5
» aur	» »	123.25
» » ungară	»	122.60
Francofurt		
Rentă Rom. 5%	Fl.	101.
» » 4%	»	88.70
BERLIN		
Napoleonul	»	16.27
Rubla	»	216.10
Rescento	»	206 30
Schimb. Londra		20.80
» Paris	»	81.05
» Amsterdam		168.65
» Viena	»	169.40
» Belgia	»	80.70
» Italia	»	77.45
Rentă Rom. 5%	Fl.	100.90
» » 1890 4%	»	90 80
» » 1891 4%	»	90.30
» » 1896 4%	»	89.70
Imp. oraş. Bucur.		101 40
PARIS		
Banca Otomană	»	566. »
Losurile Turceştĭ		110. »
Impr. Egyptian.		539. »
» Helenic	»	120. »
Drum de fier austr.		741. »
Alpinea	»	265. »
Renta Franc. 3 1/2	»	107.90
» » 3%	»	104.42
Renta Romînă 5%	»	—
» %		—
» 1898 4%		—
Renta Italiană	»	94.02
Ungară	»	—

din Bucureştĭ

3/15 Iulie 1897.

Impr. de stat romîne		
5%	Ren. perpetuă. lei	103 1/4
5%	» amor. 1881 »	100 7/8
5%	» » (Im. 1892) »	100
5%	» » din 1893 »	100
5%	» » 1894 int. »	96
4%	» » (Im. 32 1/2 milioane) »	87 3/4
4%	» » (Im. 50 milioane) »	88 1/2
4%	» » (Im. 274 milioane) »	90 1/2
4%	» » (Im. 45 mil.) 1891 »	89 1/2
4%	» » (Im. 120 mil.) 1894 »	89 1/2
4%	» » (Im. 90 mil.) 1896 »	89
5%	» C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
3%	Oblig. Stat (Conv. rurale) »	102 3/8
10	Oblig. Caseĭ Pensiunil. a 300 leĭ »	—
Imprumuturĭ de oraşe		
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1885 leĭ	96
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884 »	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888 »	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890 »	97 3/4
	Idem Idem 1895 »	98 1/4
Imprumuturĭ de Societăţĭ		
5%	Scr. fonc. rurale leĭ	92 1/4
5%	» » urb. Buc. »	88 3/8
5%	» » » Iaşĭ »	84 3/4
Acţiunĭ		
	Banca Naţ. Romînieĭ leĭ	—
	Banca Agricolă »	—
	Banca Romînieĭ »	—
	Soc. asig. Dacia-Rom. »	—
	» » Naţională »	—
	» » reas. Patria »	—
	» rom. con. inc. p. »	—
	» de Basalt artific. »	—
	» Letea »	—

Hotel Capşa : N. Constandache, senator, Bîrlad ; general Pilat, senator, Galaţĭ; I. Cantacuzino, inginer, Brăila.

Hotel Bristol : Eohelberg, voiajor, Solingen; Kemenysi, comerciant, Bacăŭ ; Frantz Singer, inginer, Azuga ; Bobes, contabil, Azuga.

Hotel Continental : Antoniu, inginer, Iaşĭ.

Hotel Colaro : C. Varlam, comerciant, Galaţĭ; Georgescu, comerciant, Craiova; Fabini, farmacist, Giurgiu.

Hotel de France : Elefterescu, proprietar, Ploeştĭ ; Goldemberg, comerciant, Constanţa; Damm, comerciant, Berlin.

Hotel Dacia : R. Eftimescu, comerciant, Giurgiu; S. Niculescu, comerciant, Ploeştĭ; Luis Baer, comerciant, Craiova; I. Christescu, comerciant, C.-de-Argeş ; S. R. Camiti, comerciant, Rusciuc.

Hotel Universal : N. Nedelcovicĭ, comerciant, R.-Vîlcea ; P. Dănescu, comerciant, Teleorman ; Dunăreanu, comerciant, Craiova; D-na Gealepp, comerciant, R.-Sărat.

Hotel Gabrovenĭ : V. Dobrescu, comerciant, Călăraşĭ; Naudov, liber, Braşov ; G. Sgonţă, arendaş, Tămădăŭ ; Gheorghiu, comerciant, T.-Vesteĭ ; Ion Diosteanu, comerciant, Caracal ; I. Rubinstein, comerciant, Brăila.

Hotel Central : St. Caronis, moşier, Olteniţa ; Papadumitru, moşier, Dalga ; Leon Popescu, moşier, Lehliu ; C. Popescu, moşier, Lehliu ; C. Georgescu, moşier, Giurgiu; R. Constantinescu, moşier, Săruleştĭ ; D. Pantaleon, moşier, Murgenĭ; Miron Roşca, comerciant, Tecucĭ.

Hotel Union : Caradomoff, comerciant, Giurgiu; N. Tobias, comerciant, Caracal ; G. I. Donciu, judecător, Severin ; Toma Ionescu, judecător, Bacăŭ.

Hotel Victoria : Golden, comerciant, Vasluĭ; Marin Baron, comerciant, Pangoleştĭ; I. Constantin, comerciant, Constanţa; D-na Mina Giuvara.

PRICINI DE RIS

ALBIA

In noaptea de 14 Septembrie, Gheorghe Chiru se întorcea acasă, pe la două, tîrînd după el o albie.

Un vardist, care, din întîmplare, nu dormia pe vremea aceea, îl luă de scurt, întrebîndu'l de unde vine aşa de tîrziŭ cu albia.

Chiru, încurcînd'o, fu dus la poliţie.

A doua-zi dis de dimineaţă, o femeie se plînse poliţaiuluĭ că, în timpul nopţeĭ, a lăsat o albie plină cu apă în curte'ĭ şi că la 6 cînd s'a sculat n'a găsit de cît apa.

Căzînd bănuiala pe Chiru, afacerea a ajuns la judecătorie.

— Da. Aşa, Domnule judecător, după cum vă spun. Acuşica eŭ doar nu sînt un fleac. Albia am cumpărat'o.

Judecătorul. Poţĭ să'mĭ spuĭ de la cine aĭ cumpărat'o ?

Chiru. Asta nu. Dar vă spun că am cumpărat'o.

FOIŢA ZIAR „ADEVĔRUL“

40

HENRY LETURQUE

BANDIŢII AMERICEI

saŭ

Aventurile extra-ordinare

a

4 Francezĭ în Brazilia

XII

Dane îngenunchie în iarbă şi începu să examineze cu atenţiune.

— Indianul merge cu lancea sa în mînă şi se serveşte de ea ca de un baston, răspunse vînătorul.

Mare-Şarpe dădu din cap

— Fiul meŭ se înşală, căcĭ fierul uneĭ lăncĭ este maĭ ascuţit şi ar fi tăiat iarba ca un cuţit.

Dane rămase tăcut, dar mereŭ observînd.

Iar, afară de aceştĭ doĭ oamenĭ, vînătoriĭ şi Tuluzianul se dedeaŭ la o cercetare serioasă a pămîntuluĭ şi, după forma acestuia, căuta să înţeleagă depărtarea saŭ apropierea banditilor.

Singurĭ Master Forley, Filias, Joe şi Tom nu luaŭ nicĭ o parte la aceste invistegatiunĭ.

— Joe ! strigă de o dată Dane.

— Ce'ĭ ?

— Haide cu mine.

Acesta venind Dane îl conduse aproape de-o tufă de bambus, tăie o crăcciocară şi, după cîte-va observaţiunĭ schimbate asupra lungimeĭ, o fasonă conform indicaţiunilor luĭ Joe.

— E bine ? întrebă Dane.

— Perfect.

După aceea Dane dădu această crăcciocară luĭ Joe ca să o înfigă într'un loc anume destinat,

Acesta se execută imediat.

— Drace ! nu cum va aĭ crede...? exclamă Joe către Dane care'l urmase maĭ din dărăt.

— Pst ! zise Dane ; dute şi caută pe stăpînul nostru, căcĭ vreaŭ să'ĭ vorbesc şi să'l vorbesc numaĭ luĭ singur.

Joe plecă şi, după cîte-va momente, se întoarse întovărăşit de către Regele Plantatorilor.

— Ce poate fi aşa de extraordinar ? întrebă Forley ajungînd lîngă Dane.

Scurt, Dane îĭ împărtăşi presupunerile sale confirmate prin experienţa tentată cu... picioarele luĭ Joe.

Regele Plantatorilor rămase ca transfigurat.

— Atuncĭ, zise el vesel, credă...

— Da, întrerupse Dane ; de altfel, vom şti imediat la ce ne putem astepta.

— Cum ?

— Urmărind aceste urme, încă proaspete, carĭ par să se dirijeze drept spre pădure, unde va trebui să găsim pe ceĭ doĭ oamenĭ de maĭ nainte.

— Inainte ! strigă Regele Plantatorilor alergînd spre trupă şi în acelaşĭ timp strîngîndu'şĭ notele şi hîrtiile cu socotelĭ.

Dar Dane opri această mişcare entuziastă.

— Pardon ! zise el rece ; D-voastră plătiţĭ, dar eŭ comand vînătorilor şi decĭ pe mine numaĭ trebuie să mă asculte : ceĭ doĭ oamenĭ carĭ aŭ trecut pe aci pot fi nitte duşmanĭ.

— Foarte drept, Dane, răspunse Master Forley fără să maĭ insistei

Cîte-şĭ treĭ oameniĭ ; ajunseră pe tovarăşiĭ lor şi Dane adună în jurul săŭ pe vînătorĭ cărora le dădu instrucţiunĭ.

Tăcuţĭ, înaintară apoĭ spre pădure. In mijloc se afla Dane, iar Mare-Şarpe, Forley şi Paul mergeaŭ alăturĭ.

— S'ar zice, observă Joe, că Dane face pe stăpînul.

— Aceasta'ĭ teribil ! murmură Tom.

— Ce lucru ? întrebă Joe.

— Indrăzneştĭ sa întrebĭ ce lucru, miĭ de bombe ! Dar nu vezĭ.

Bătrînul marinar fu întrerupt în vorbă sa printr'o oprire bruscă a vînătorilor.

Cu un gest, Dane comandase ;

— Staţĭ !

O voce se ridică din pădure furioasă şi ameninţătoare, dar prea departe pentru-ca cuvintele să fie înţelese bine.

Tom, care era înaintea trupeĭ, îşĭ luă cuţitul şi era cît p'aci să se înfunde în pădure, cînd Dane se puse înaintea luĭ.

— Ce va să zică asta ? întrebă Tom cercînd să dea la o parte pe Dane.

— Crede-mă, amice, că nu'ĭ bine să te hazardezĭ fără socoteală.

Tom nu maĭ putea de neastîmpăr.

— E el ! i-am cunoscut vocea şi, gîndeşte-te, un bătrîn matelot cu care aproape în tot-d'a-una am navigat şi care'mĭ este ca şi un frate...

Dane începu să nu maĭ înţeleagă şi murmură cîte-va cuvinte la urechia luĭ Tom.

Trupa avea ordin să stea pe loc. După cîte-va momente de convorbire între căpeteniĭ, Master Forley, Tom, Dane, Mare-Şarpe, Paul şi Tuluzianul pătrunseră în pădure.

Aceeaşĭ voce de adineaorĭ începu să se audă din noŭ, de astă dată însă brutal şi cuvintele se distingeaŭ bine :

— Canalie ! dacă nu'mĭ spuĭ unde este ascuns piciul, jur că te omor cu lunga mea secure,

— Inainte ! strigă Dane.

Ceĭ patru tovarăşĭ îl urmară şi, în cîte-va minute, ajunseră în faţa unuĭ om care stătea lîngă un foc de vreascurĭ, iar ceva maĭ departe un Indian legat de un arbor.

— E el ! este el.

Cîte cincĭ oameniĭ înaintară spre omul care şedea lîngă foc.

— Unchiul meŭ, acesta'ĭ unchiul meŭ ! răsuna de odată o voce în urma lor.

Şi, alergînd ca o căprioară, Filias căzu în faţa frateluĭ tatăluĭ săŭ

— Unchiul meŭ, bunul meŭ unchiŭ ! continuă el strîngînd pe Cascadrille şi îmbrăţişîndu-l : sînt eŭ, eŭ, tu !

Fără a răspunde la aceasta îmbrăţişare, sărmanul om luă pe Filias în braţe şi începu să'l legene ca pe un copil.

— Pst ! făcu Cascadrille punînd degetul pe gură : copilul face nani

Şi dînsul puse pe bietul băiat încetinel pe iarbă, îl sărută pe frunte şi apoĭ se îndreptă spre foc, părînd că nicĭ bănuieşte prezenţa tovarăşilor săĭ, şi că nicĭ se maĭ ocupă de Indianul legat de copac.

Filias se sculă.

— Ah ! exclamă el cu un gest de disperare, unchiul meŭ pare a fi nebun.

In adevăr, crezînd că nepotul săŭ Filias a fost ucis de bandiţĭ, nenorocitul Cascadrille devenise de atuncĭ nebun.

Amiciĭ noştri rămaseră muţĭ înaintea dureriĭ enorme a tînăruluĭ lor tovarăş, pe care Tom cercă în zadar să'l mîngîie cu cele maĭ dulcĭ cuvinte.

— Dar nu mă înşel ! srtigă Filias apropiindu-se de nenorocitul săŭ unchiŭ Cascadrille.

La cele d'întîĭ cuvinte ale fostuluĭ ofiţer de zuavĭ, nebunul ridică capul şi fixă ochiĭ asupra luĭ Paul : auzind pronunţîndu-i-se numele, el se ridică pe picioare şi strigă din toată puterea plămînilor săĭ.

— Fix !

In acelaşĭ timp, braţele sale căzură de a-lungul picioarelor şi nicĭ o vorbă nu se maĭ auzi din gura luĭ.

— Linişte ! strigă Paul cu tonul unuĭ ofiţer în mijlocul soldaţilor din cazarmă.

Şi, într'o secundă, chiar şi trăi inconştieul viaţa de garnizoană.

(Va urma)

Judecătorul. Oĭ fi vrînd să zicĭ că Dumneata aĭ cumpărat'o şi că poate că vînzătorul a furat'o?

Chiru. Şi asta se poate. Ce crezĭ Dumneata! Astă-zĭ oamenii sînt ticăloşĭ afară din cale.

Auzi! Nu ĭ'a fost de ajuns s'o fure. A maĭ trebuit s'o şi vînză, ca să mă facă pe mine, om nepătat, să dorm noaptea la poliţie. Staĭ că te întîlnesc eŭ, blestematule. Ţĭ-oĭ arăta eŭ.

Judecătorul. Dacă te ştiaĭ nevinovat, pentru ce 'ţĭ-era frică să mergĭ la poliţie şi voĭaĭ să cumperĭ pe vardist?

Chiru. Nu frică, Dom'le judecător, dar ruşine.

Ce, puţin e asta pentru mine?

Judecătorul. N'avea de ce să'ţĭ fie ruşine, pentru că D. poliţaiŭ mĭ-a spus că aĭ maĭ fost închis.

Chiru. Nu e adevărat, Domnule, p'atuncĭ era altul.

Judecătorul. Va să zică, aĭ maĭ fost?

Chiru. Ce să fiŭ?

Judecătorul. In sfîrşit. E foarte cĭudat lucru însă; foarte curios lucru să cumpere cine-va o albie noaptea la două.

Chiru. De ce e cĭudat? Şedeam într'o cîrcĭumă şi o să'mĭ spuneţĭ că un om cum se cade nu şade la cîrciumă pînă în vremea asta şi o să vă răspund că n'aşĭ fi stat dacă nu mă încurcam cu cîrcĭumarul la vorbă de mitropolit şi acolo am cumpărat'o.

Judecătorul. De ce n'aĭ adus pe cîrcĭumar aicĭ?

Chiru. L'aşĭ fi adus, dar e bolnav.

Judecătorul. Cît aĭ dat pe albie?

Chiru. Patru francĭ.

Judecătorul. Cum aĭ dat atîtea parale, că albĭa e veche?

Chiru. Era întuneric şi n'am văzut.

Judecătorul. Eştĭ om în toată firea şi nu ţĭ-e silă să minţĭ. O să te daŭ de gol numaĭ de cît. Irino, cum era albĭa care aĭ lăsat'o în curte? ce culoare avea?

Irina. Galbenă.

Chiru. Apoĭ aşa sînt toate.

Judecătorul. Tacĭ. Alt-ceva ce maĭ avea?

Irina. Era zgîrĭată în două locurĭ şi avea treĭ ţinte bătute în ea.

Judecătorul. (arătînd albĭa) Galbenă. Aşa e? Ruptă în două părţĭ. Vezĭ? Uite şi ţintele. Ce maĭ zicĭ acum?

Chiru. Trebuĭ c'a văzut'o.

Gheorghe Chiru e osîndit la închisoare două zile.

Quintus.

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

D. Grigorie N. Opreanu, vizitiŭ, suburbia Pitar-Moşu, cu D-şoara Rafine I. Micliţa, aceeaşĭ suburbie; D. George I Ionescu-Gion, profesor, suburbia Lucacĭ cu D-şoara Ana G. Ciupagea, suburbia Schitu Măgureanu; D. Mateĭ Brăescu, inginer-arhitect, strada Francmazonă No. 33, cu D-na Aurelia Budzinski, suburbia Izvor; D. Dumitru Constantinescu, funcţionar, suburbia Popa-Chiţu cu D-şoara Sevastiţa C. Cristea, aceeaş suburbie; D. George G. Ioan, frizer, suburbia Dichiŭ, cu D-şoara Weronica Iohann-Gheorghe, [illegible] suburbie; D. Iosef Sarf, suburbia Lucacĭ, cu D-şoara Pepi Hiuger, aceeaşĭ suburbie.

Pentru gospodine

Prăjiturĭ de ficat.—Tocaţĭ unul saŭ maĭ mulţĭ ficaţĭ de pasăre împreună cu o mica bucăţică de usturoiŭ. Faceţĭ un soz a la crema puţin maĭ gras. Cînd e gata, adăugaţĭ şi cîte-va gălbenuşe de oŭ (după cît voiţĭ să fie de mare prăjitura); săraţĭ, piparaţĭ; faceţĭ din albuşe o zăpadă; adăogaţĭ-le la sozul în care puneţĭ şi ficaţiĭ sfărîmaţĭ. Topiţi unt într'o tavă şi puneţĭ într'aceasta totul bine amestecat. Coaceţĭ apoĭ prăjitura într'un cuptor. Se cunoaşte că prăjitura e gata dacă, băgînd cuţitul în mijlocul prăjitureĭ, îl scoţĭ după aceea curat. Se serveşte caldă, cu soz de pătlăgele roşiĭ, saŭ cu vr'un suc de fructe.

Gastr.

CORESPONDENŢA SĂLEI

I. M. Marcusohn R.-Sărat, *M. Posmantirer* R. Sărat. Trimiteţĭ costul redus al premiuluĭ ce doriţĭ.

S. A. Weininger Loco.—Nu cunoaştem.

MODE

Pălărie elegantă

Paiŭ de mătase roză. Calota în formă de beretă ridicată într'o parte printr'un buchet de florĭ marĭ albe, roze şi roşiĭ. Fundă mare de panglică roză amestecată cu florĭ.

Laura.

POŞTA ZIARULUI

D-luĭ *Const. Anton*—Dacă aveţĭ vreme, treceţĭ pe la redacţie.

A.

CALAUZE

Pentru sezonul de vilegiatură se pot găsi în Sala noastră de depeşĭ *Călăuze Baedeker* pentru voiagiu cu preţurĭ marcate fără vre un adaus de porto saŭ vama.

Baedeker Londres cu 4 hărţĭ şi 21 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Suisse cu 47 hărţĭ şi 12 vederĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Allemagne du Sud et Autriche cu 28 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe leĭ 10

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe . . . leĭ 6 25

Baedeker Paris et ses environs cu 12 hărţĭ şi 27 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Bords du Rhin cu 44 hărţĭ, 24 planurĭ şi dif rite alte vederĭ leĭ 7.50

Baedeker Belgique et Holande cu 13 hărţĭ, 21 planurĭ de oraşe şi maĭ multe planurĭ de musee . . . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Italie centrale cu 10 hărţĭ, 31 planurĭ de oraşe, 1 vederea a Romeĭ vederea Foruluĭ Roman şi altele leĭ 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărţĭ şi 27 planurĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Suede et Norvege cu 25 hărţĭ, 12 planurĭ de oraşe şi la fine un mi manual de conversaţiĭ francezo-Danez-norvegien-suedez . . . . . . leĭ 9.—

Guide pratique des familles aux **Bains de mer** un volum de 450 paginĭ. cu 30 hărţĭ . . . . leĭ 2.75.

SPECTACOLE

Cazino de Paris, strada Academieĭ.—In fie-care seară reprezintaţiĭ date de opera Italiană.

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Raşca.—Direcţiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentaţiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danţurĭ, concerturĭ şi pantomime.

Preţurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ şi copiiĭ plătesc jumătate.

Vila regală.—In grădină la Vila regală va avea loc Dumineca, 6 Iulie o mare serbare populară, dată de secţiunea „Bucureştĭ" a asociaţiuneĭ generale a izraeliţilor pămînteni. Tot soĭul de petrecerĭ, tombolă monstră, focurĭ de artificiĭ şi ruletă.

Bibliografiĭ

A apărut No. **21** din **Foaia interesantă**, de sub îngrijirea D-luĭ G. Coşbuc.

Numărul acesta are un interesant şi bogat coprins.

Premiĭ de vacanţă

A treĭa serie

Astă-zĭ a expirat valabilitatea *bonuluĭ* pentru *a doua serie* de premiĭ:

Cu acest prilej aducem la cunoştinţa cetitorilor noştri că albumele ilustrate No. 1 şi 2, sînt complect epuisate, deşi numărul exemplarelor ce ne procurasem era peste 20.000.

De asemenea este epuisat cu desăvîrşire, volumul oferit ca premiŭ şi intitulate:

Pierre Darblay: Phisiologie de l'amour.

Puţine exemplare aŭ maĭ rămas din cele-l'alte volume anunţate carĭ împreună cu cele de maĭ jos constituesc

Premiile seria III-a:

Albumul *Tablourĭ celebre*, fascicula 3-a, coprinde următoarele reproducţiunĭ fotografice a capo-d'operelor arteĭ contemporane:

Pretinsul, de Berne Bellecour, reproducţiunea uneĭ nostime scene de familie.

Ocaziunea face pe hoţul, tabloŭ care constituie una din podoabele muzeuluĭ de belle-arte din New-Jork de Maurice Leloir.

Jocul Colin-Maillard, cunoscut de altmintrelea şi la noĭ de N. Laasner.

Paysage de iarnă, de celebrul Karl Malchin.

Bucătăria din mînăstire, de faimosul pictor Ed. Grützner.

Sosirea oaspeţilor de A. von Wierusz-Kowalski.

Calul Troieĭ, de Henri Motte.

Povestea stafiilor, de Walker Mac Ewen.

Cîniĭ de vînătoare, de Deiker.

Cine nu riscă, nu are nimic, de Laura Alma Tadema, soţia ilustruluĭ Tadema.

Parada copiilor, de Brown, tabloŭ foarte mult admirat.

Frate şi soră, de Bougereau.

Carol vînătorul, de Hermann.

Un joc de copiiĭ, de Meyer von Bremen.

O doctorie amară, de Fleischer.

Un ocean fără marginĭ, de Richards.

Locuinţa Venereĭ, de Tadema.

Acest album, splendid lucrat, îl punem la dispoziţie *numaĭ* cetitorilor *Adevĕruluĭ* cu **45 banĭ** plus **15 banĭ** porto pentru cetitoriĭ din provincie.

Ca volume de cetit şi de distracţie în timpul vacanţeĭ oferim următoarele:

Le comte d'Hérisson. Un paire de France policier, un volum de 500 paginĭ, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Le comte d'Hérisson. Autour d'une revolution cu 9 gravurĭ, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Forsan. Dans la vieille rue, roman, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.70

J. Claveau. Contre le flot, roman în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.70

P. Jouvencel. La magistrature de l'amour, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu auditaţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cititoriĭ din provincie trebue să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10% din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2876
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 5 Iulie inclusiv.

CĂILE FERATE ROMÎNE

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa generală că în vederea aglomeraţiuneĭ ce se produce la trenurile de dimineaţă în Bucureştĭ, gara de Nord, se înfiinţează cu începere de **SAMBATA 5/17 IULIE a. c.** un tren direct de la **BUCURESCĭ** la **PREDEAL** şi invers, purtînd numărul de 127 la ducere şi 128 la întoarcere, după mersul următor:

Trenul No. 127.—Bucurescĭ pleacă 6.30 dim.; Chit la 6.46 d.m.; Bufta 6,59 dim.; Periş 7.18 dim; Crivina 7.33 dim.; Prahova 7.41 d.m; Brazi 7.56 dim.; Ploescĭ 8 31 dim.; Buda 8.47 dim.; Băicoiu 9 06 dim.; Cîmpina 9.37 dim; Comarnic 10,08 dim.; Valea Largă 10 32 dim; Sinaia 11.00 dim; Buşteni 11.16 dim.; Azuga 11.26 dim; Predeal soseşte 11.43 a. m.

Trenul No. 128.—Predeal pleacă 4.25 p. m.; Azuga 4 40 p. m.; Buşteni 4.49 p. m; Sinaia 5.12 p. m; Valea-Largă 5 25 p. m; Comarnic 5.51 p. m.; Cîmpina 6.17 p. m.; Băicoiŭ 6.39 p. m.; Buda 7.06 p. m.; Ploescĭ 7.48 p. m.; Brazĭ 7.59 p. m.; Prahova 8 09 p. m; Crivina 8 18 p m.; Periş 8.32 p. m.; Bufta 8 49 p. m; Chitila 9.01 p. m; Bucureştĭ soseşte 9 15 seara.

Legăturĭ

In *Ploeştĭ* cu trenul 275 spre Slănic; în *Buda* cu trenul 276 de la Slănic; în *Cîmpina* cu trenul 279 şi 280 la şi de la Doftana.

In *Predeal* cu trenul c. f. ungare de la Braşov; în *Cîmpina* cu trenul 282 şi 281 de la şi la Doftana; în *Buda* cu trenul 277 spre Slănic; în *Ploeştĭ* cu trenul 29 spre Focşanĭ, Galaţĭ.

Călătoriĭ nu vor maĭ putea pleca la PREDEAL ca pînă acuma cu trenul de la 7 ore 10 m. dim., cĭ cu acest tren noŭ înfiinţat

Direcţiunea Generală.

Bucurescĭ în Iulie 1897.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 102 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

II.—In Crimă

CAP. IX

Soldaţĭ asasinĭ. — Schumacher, Geomay, Anostay

In urmă am aflat că, fără să fi băgat de seamă, nicĭ dînsa, nicĭ fiul săŭ, ceasornicul rămăsese îndărăt în ziua crimeĭ.

Peste cîte-va zile am aflat asemenea că vestitul pardesiŭ albastru nu fusese cumpărat la Lyon, ci fusese făcut de croitorul regimentuluĭ.

Va să zică, vedeţĭ ce coincidenţe curioase.

Probele mele eraŭ numaĭ coincidenţe.

Va să zică, tot întîmplarea e cel maĭ dibaciŭ prinzător de hoţ.

Cu toate acestea, judecătorul îmĭ zise:

— Ascultă-mă pe mine, n'ar trebuĭ cu orĭ-ce preţ mărturisirea luĭ Anostay.

Şi eŭ eram de părerea asta.

Toţĭ şefiĭ siguranţeĭ, trecuţĭ, prezenţĭ şi viitorĭ, ştiŭ că mărturisirea vinovatuluĭ e cel maĭ bun mijloc ca să sfîrşeştĭ o instrucţie fără să laşĭ îndoială în spiritul publiculuĭ.

Am pus pe lîngă Anostay pe agentul Barbaste.

El avea specialitatea să facă pe vinovaţĭ să mărturisĭască.

Cum a făcut cu ofiţerul întrebare?

Nu ştiŭ.

Ştiŭ numaĭ că a izbutit.

D. Gevelot veni a doua-zi de dimineaţă să vadă pe Anostay.

Il cunoştea, căcĭ îl întîlnise maĭ de multe orĭ la Doamna Dellard, dînsul îl sfătui să mărturisĭască.

Il zise:

— Trebuie să aĭ remuşcărĭ, scapă de ele mărturisind.

Anostay îl asculta supus.

Răspundea numaĭ:

— Incredinţez, Domnule, că nu sînt vinovat.

Cînd plecă Domnul Gevelot, mĭ-aduc aminte că am avut o impresie tristă.

Fiinta inconştientă care se numaĭ Anostay începu să-mĭ vorbĭască de puştile din armată.

Par'că uĭtase crima şi urmările acuzăreĭ îngrijitoare ce apăsaŭ asupra luĭ.

Cam descurajat că mă aflam în faţa uneĭ aşa de marĭ slăbiciunĭ de spirit, îl dăduĭ ĭar pe mîna luĭ Barbaste.

Peste cîte-va ceasurĭ agentul veni la mine.

— In sfîrşit, zise el, Anostay s'a hotărît.

— Mărturiseşte?

— Da şi vrea să vorbĭască cu D-ta.

Il aduse îndată.

Imĭ răspunse:

— Mi se pare că e maĭ bine să spuĭ drept, dar aşĭ vrea să fie de faţă şi D. Gevelot.

Trimeseĭ îndată să-l caute.

Nu maĭ putea de nerăbdare.

Pînă să vie ţinuĭ pe Anostay lîngă mine.

Imĭ vorbi de fel de fel de lucrurĭ, numaĭ de crima luĭ nu.

In sfîrşit, D. Gevelot veni.

Anostay se sculă în sus.

Apoĭ căzu pe fotoliŭ plîngînd.

— Anostay, zise D. Gevelot, aĭ zis că vreĭ să vorbeştĭ cu mine; ce vreĭ să-mĭ spuĭ?

— Că eŭ sînt ticălosul, eŭ!

Apoĭ se sculă, făcînd un gest tragic.

Urmă:

— D-voastră nu ştiţĭ ce va să zică să omorĭ pe cine-va.

Atuncĭ par'că se putu stăpîni şi povesti cu glas aproape liniştit, după ce ceru ĭertare rudelor victimeĭ.

„Sînt un nemernic: am fost reformat din cauza datoriilor; îmĭ trebuĭaŭ banĭ şi n'avea cine să-mĭ dea.

„Atuncĭ se stîrni în spiritul meŭ ideĭa furtuluĭ şi pe urmă ideĭa crimeĭ.

„M'am gîndit să cer Domnuluĭ Dellard care fusese aşa de bun cu mine, dar nu mĭ-a venit.

„Mi s'a ivit în minte casa Dumnealuĭ, am văzut pe mama Dumnealuĭ, pe bătrîna Doamna Caboret.

„Ştiam că Doamna Dellard avea avere şi că ţinea în casă bijuteriĭ şi banĭ.

„Mĭ-a venit să o rog să mă ajute.

„N'am îndrăznit.

„Atuncĭ îmĭ trecu prin minte că şi dînsa şi servitoarea eraŭ foarte în vîrstă şi că le-aşĭ putea omorî uşor.

„Ideĭa crimeĭ creştea din ce în ce.

„Mĭ-aduseĭ aminte de drameĭe povestite prin ziare saŭ pe carĭ le citisem prin romane.

„Rîdeam de assasiniĭ pe carĭ poliţia îĭ prindea îndată şi mă gîndiĭ că un om hotărît care ar lucra cu sînge rece ar putea prea bine să omoare fără să fie descoperit dacă bagă de seamă.

„De atuncĭ m'am hotărît.

„Mă gîndĭam la crimă ziua şi noaptea.

„Mĭ-am făcut planul, apoĭ am cumpărat nu un cuţit, ci două, cel cu care am omorît şi încă unu maĭ mic dacă nu izbutĭam cu cel mare.

„Le-am cumpărat din marele bazar de la Lyon, dar nu e adevărat că aveam portofoliŭ sub braţ.

„Nu le-am cumpărat pe amîndouă odată.

„Ajunseĭ în Paris la 2 Decembrie dimineaţa.

„După prînz mă duseĭ să spionez, prin prejurul caseĭ unde credeam că şade Doamna Dellard."

Aci Anostay se întrerupse.

Abĭa sufla.

Ceru să bea ceva.

Iĭ dădurăm un pahar cu apă.

Il bău dintr'o dată.

Apoĭ reluă:

— „Pe la patru mă duseĭ. Mă turburaĭ cînd aflaĭ că s'a mutat.

„Imĭ veni în gînd să mă duc la Doamna Caboret, dar nimenĭ nu mĭ-am putut spune unde sta. Adresa Doamneĭ Dellard o aflaĭ.

„Eram hotărît.

„Plecaĭ repede şi, cum ştiţĭ, am sunat la etajul de d'asupra.

„M'am coborît.

„Mĭ-a deschis chiar Doamna Dellard.

— „D-ta, eştĭ Ludovic, zise ea, ce vînt bun te aduce pe la noĭ?

„I-am răspuns că venĭam din Lyon şi că vrusem să o văd.

„Inchise uşa şi îmĭ zise:

— „Intră, dragul meŭ, intră.

„Am întrebat-o dacă era singură.

„Mĭ-a spus că da.

„Intraserăm în odaĭe.

„Zăriĭ în perete un portret mare.

„Intrebaĭ:

— „D Dellard e acĭ?

— „Da zisea ea ridicînd capul ca să se uĭte la portret. Aşa e că bĕĭatul seamănă cu el?

„In acest moment sta înaintea mea cu gîtul întins.

„Am pus mîna pe cuţit în buzunar şi ĭ-am dat una cu putere.

„Bĭata femeĭe a căzut pe pat.

„Nu se apăra, dar expresia rugătoare a ochilor eĭ m'a îngrozit.

„Eram nebun, mi se pare că mĭ-aşĭ fi dat viaţa numaĭ să n'o fi omorît şi cu toate acestea, dădeam mereŭ.

„Numaĭ după ce am văzut-o nemişcată mĭ-am scos mănuşa de am scotocit-o prin buzunare şi ĭ-am luat cheile.

„Apoĭ am căutat prin cutiĭ şi dulap.

„Am găsit aur bijuteriĭ.

„Eram să ĭaŭ tot cînd am văzut o lumină în odaĭa de alăturĭ.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cernealá F. T. Gleitsmann, Dresda